

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
БЕОГРАД**

Пословни број: К-По₂ 1/2014

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ дана 03. јула 2015. године**

Председник већа: Добро јутро, да седнемо.

3.јули 2015.године, рочиште је за главни претрес у предмету К По₂ бр.1/14, пред Одељењем за ратне злочине Вишег суда у Београду.

Судско веће је у истом саставу, а поступа против опт.Милана Девчића, Жељка Крњајића и других због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва.

Констатујемо да је приступио заменик Тужилаштва за ратне злочине Душан Кнежевић, да је свих 10 оптужених присутно.

Код бранилаца има неких измене у односу на јучерашњи дан: за опт.Милана Девчића не адв.Бранкица Мајкић него?

Адв.Градимиr Налић: Добар дан, адв.Градимиr Налић, заменичко пуномоћје постоји у предмету. Ако погрешно мислим ево га још једно, не знам да ли да предам.

Председник већа: Постоји њено за Вас.

Адв.Градимиr Налић: Е, ево и моје изволите.

Председник већа: Дакле за опт.Милана Девчића, рачунам да је то договорено између вас, да оптужени нема ништа против у тој ситуацији. За опт.Жељка Крњајића адв. Радоје Алексић, за оптужене Миодрага Димитријевића и Радована Влајковића, адв.Борис Зорко, добро, адв.Живић Јасмина за опт.Дарка Перића, адв.Бранко Димић за опт.Јосиповић Радисава, потом адв.Гордана Живановић, Слободан Живковић, Здравко Крстић и Бранислава Фурјановића, за оптужене Јована Димитријевића, Стојановић Сашу,Зорана Косијера и Петронија Стевановића, тим редоследом.

Присутан такође пуномоћник оштећених адв.Марина Кљајић.

Вештак Бошко Антић такође, стручни саветник, видим га, у реду, обавештен сам да је присутан и сведок Ивица Рендулић.

Закључујемо да постоје услови да се главни претрес настави. Не видим да има другачијих мишљења.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави у фази доказног поступка и то испитивањем сведока Ивице Рендулића.

Исти може да приступи у судницу. Ово је иначе сведок предложен дакле од стране опт.Крњајића, односно његовог браниоца, је ли тако?

Адв.Радоје Алексић: Да, адв.Алекић Радоја, на околност организовања оружаних формација и припадника "Зенги" и МУП-а Хрватске у Ловасу, везано за број бораца у самом Ловасу коју су организовали драговољци и паравојне формације тог места, хрватске националности, у оквиру Хрватске демократске заједнице.

Председник већа: Хвала.

Испитивање сведока Рендулић Ивана

Председник већа: Добар дан. Ја се надам да имате са собом личну карту односно особну исказницу или пасош или било шта за идентификацију?

Ми смо Вас прозвали као Ивицу из неког разлога, Ви сте ипак Иван?

Сведок Иван Рендулић: Иван.

Председник већа: Иван Рендулић. Када сте рођени?

Сведок Иван Рендулић: 22.сијечња 1958.

Председник већа: Станујете на којој адреси?

Сведок Иван Рендулић: Људевита Гаја 43, Ловас.

Председник већа: Имате ли оно што се звало матични број грађана?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Председник већа: Знате ли га на памет, бар оне цифре које нису везане за датум рођења?

Сведок Иван Рендулић: 2201958303215.

Председник већа: Име оца?

Сведок Иван Рендулић: Јанко.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок Иван Рендулић: Умировљеник.

Председник већа: Нисам Вас разумео?

Сведок Иван Рендулић: У мировини сам.

Председник већа: Мислим ово су основни лични подаци које узимамо од сваког сведока, без обзира. Да ли сте у завади или у сродству са неким од овде оптужених? Не морате баш знати ко су сви они, али ја ћу посебно само Вам напоменути оне који су кажем из Вашег места, са Жељком Крњајићем, Миланом Девчићем, Љубаном Деветако, покојним, са Миланом Радојичићем? Јесте ли у неком сродству са њима, тазбинском или крвном и да ли сте у некој завади са њима посебно?

Сведок Иван Рендулић: Не, нисам нити у сродству нити сам у завади.

Председник већа: Као сведок у кривичном поступку, а схватили сте из ових наших позива да је ово кривични поступак који се води против ових које сам сад поменуо и још других неких лица, дакле дужни сте да говорите истину о ономе што Вас питамо, што значи да оно што говорите мора бити истина и да не смете ништа прећутати од онога што Вас питамо, јер је и тако неговорење целе и пуне истине се такође сматра евентуално наравно кривично дело давања лажног исказа које се кривично гони као и свако друго кривично дело. Јесте ли то разумели?

Сведок Иван Рендулић: Јесам.

Председник већа: Наравно, нисте дужни као опет ни било који други сведок у кривичном поступку, да одговарате на она питања којима би одговором на та питања себе самог изложили кривичном прогону или себи блиско лице или срамоти или материјалној штети. Да ли то разумете?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Председник већа: Дакле, или пуна истина или ускраћивање из тога разлога одговора. Пошто сведок није дужан да себе терети уколико би дошао у такву ситуацију наравно.

Потребно је да се положи заклетва пре сведочења. Ја мислим да је текст испред Вас. Надам се да можете да га прочитате.

Сведок Иван Рендулић: Ја јесам учио у трећем разреду само једну годину, ово је на ћирилици, покушаћу...

Председник већа: То стоји ту иначе за свакодневну употребу, нисмо стварно мислили унапред о овој ситуацији, тако да ћу Вам ја прочитати.

Сведок Иван Рендулић: Не, ево ја ћу покушати, ево нема проблема. Оно што је мени остало. Могу?

Председник већа: Да, изволите.

Сведок Иван Рендулић: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Да, то је то, тиме сте положили заклетву.

Против ових неколико лица чија сам имена сада навео, да кажемо Ваших мештана, земљака и тако, и још неких који нису из Ловаса, води се овде кривични поступак, што је све стајало у Вашем позиву, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва и води се већ извесно време. Стављен је био предлог да и Вас овде поред осталих сведока испитамо и од Вас да чујемо оно што се сматрало значајним за одбрану или за оптужбу, то је у овом случају сада свеједно. А ради се наравно догађајима који су обухваћени оптужницом, инкриминисани, па ајде да кажемо најједноставније у октобру 1991.године, на територији Ловаса.

Шта нам можете рећи о томе? Јесте ли у то време били у Ловасу? Шта се са Вашим знањем дешавало? И оно што будете испричали, рећи ћете нам и одакле знате то што знате? Јесте ли лично видели и чули или из прича уопште, дакле, шта је претходило оној војној оружаном акцији од 10.октобра 1991.године и шта се после дешавало и у селу, а и са Вама наравно.

Сведок Иван Рендулић: 10.10.

Председник већа: 10.октобра.

Сведок Иван Рендулић: Добро, о том дану могу да говорим, иначе оно касније нисам био тамо.

Председник већа: Добро, изволите.

Сведок Иван Рендулић: Ујутро, негде 7, пола 8, је уследио напад на Ловас, значи било је из више праваца, напад је ишао од улица, по улица. Сватко је имао своји дио којом улицом је ишао.

Председник већа: Којим улицама, да ли нам то можете рећи?

Сведок Иван Рендулић: Па мислим да се ишло кроз све улице.

Председник већа: Онако како су се тада звале или како се зову и сада.

Сведок Иван Рендулић: Кроз све улице.

Председник већа: Ако се сећате и једног и другог, таман.

Сведок Иван Рендулић: Кроз све улице се је ишло, сад ко је коју улици имао, о томе не могу, не знам, знам можда за неке изузетне случајеве, везано око моје улице и тако, које сам особе видио, који су ишли том улицом, а за друге не знам, нисам видио и о томе не могу ништа рећи.

Председник већа: Је л` Ваша улица Људевита Гаја, како се она раније звала?

Сведок Иван Рендулић: Људевита Гаја је била и остала је.

Председник већа: Добро. Јесте ли још нешто уочили, нешто детаљније о свему томе?

Сведок Иван Рендулић: Ујутро...

Председник већа: Ово је више усмеравање сведока, пошто је почео са 10.октобром.

Сведок Иван Рендулић: Ујутро у пола 8 је уследио напад, улицом Људевита Гаја водио је Зоран Тепавац, уз одређен број, немојте ме узети али негдје можда 10-ак отприлике су том улицом ишли. Негдје од моје куће на неких 50 метара убијене су три особе. Бадањак Данијел, Бадањак Цецилија, то су муж и жена, старије су особе, и убијен је из Товарника, Мирко, не знам му презиме, а звали су га Мирко шумар, радио је тамо у тој шумарији. Презиме му не знам какво му је. Име знам да је Мирко и да је био неки техничар тамо у тој шумарији ваљада.

Председник већа: Је `л то иначе ако се сећате био човек млађи од овог брачног пара Бадањак или не?

Сведок Иван Рендулић: Био је млађи.

Председник већа: Мало млађи, знатно млађи?

Сведок Иван Рендулић: Па ја вјерујем да разлика је можда неких 15-20 година.

Председник већа: Добро, наставите.

Сведок Иван Рендулић: Ја сам био у кући код Богат Ивана, Богат Мире, они су ушли, иначе то је друга кућа од уласка, изашла је Мара Анимаша чуо сам да је рекла: „Куме, куме“. А то је звала Зорана Тепавца и рекла је: "Овде су све жене и дјеца". Они су у року минут, два, напустили кућу Ивана Богата и продужили су улицом Људевита Гаја даље.

Са Мирком Дражићем сам био исто, пошто је он сусјед, одмах прва кућа до Богата, а живио је, ту му је отац био у тој кући, замолио сам Мирка Дражића да тијело које је лежало у каналу, Мирка шумара, однесемо из канала у кућу Бадањак Данијела. Било је још неколико старијих људи, ти старији људи нису били спремни и способни, Мирко Дражић ми је помогао да однесемо са једном деком Мирка шумара. Мирка шумара супруга је била са лијеве стране мени, гледајући овако, држала је двоје дјеце за руку...

Председник већа: Сећате ли се како се она зове?

Сведок Иван Рендулић: Не знам како се она зове, углавном када смо Мирка Шумара ставили на деку, смо га окренули. Он је лежао у том каналу отприлике сигурно негде једно сат и по, два времена, мухе су већ биле кренуле, јер он је лежао овако потрбушке. Видио сам сат на руци, упитао сам супругу његову да ли жели да скинем сат, каже: не, извади ми, каже, у десном цепу је кључ од аута. Извадио сам тај кључ из десног цепа, дао сам његовој супрузи и његово тијело смо однијели у кућу код Бадањак Данијела. Тада смо угледали, први пута, онда смо угледали и лешеве од Цецилије и Данијела. Мирка Дражића је пробио зној и морам признати и мене, изашли смо ван из куће, видио сам да му није добро, освјежили се, попили смо воде и остали смо у кући код Богат Ивана. Негдје око 15- минута Мара Анимаша је сазнала да гори кућа од њеног оца. Он је био ковач по занимању, чика Раде. Ја и Мирко смо кренули, дошли смо отприлике ту једну улицу до крижња гдје је улица Људевита Гаја иако она се наставља и даље, на неких 20-ак метара у кући Тепавац Милана биле су униформисане особе, у маскирним одорама, војним одорама, отприлике по мојој процени негде око 20-ак сигурно, што је испред куће, не знам унутра у дворишту. Ја сам се вратио назад у кућу Богат Ивана, након 10 –ак минута дошао је Жељко Крњајић, ја сам њега од миља звао Жеља, никад га нисам звао Жељко него ево тако смо оно ту негдје отприлике која година можда у питању, звао сам га Жеља, дошао је, узео је оружје од мене, и рекао је да се не удаљавам нигдје, да ће неко доћи. Отприлике у поподненим сатима негдје око пола 4 – 4, дошао је Миленко Рудић, у цивилу је био иза моје куће, довео је једно 10-12 униформисаних особа, нисам могао да препознам, вероватно су били са стране, звао је, ја сам рекао Богат Ивану: "Ивице они мене траже". Јер видио сам, човјек је старији 10-ак година од мене, он је био доста уплашен, тресао се, и рекао сам му: "они мене траже". Отворио сам врата од капије. Десно од његове куће је била једна екипа до 4-5 људи, лево је исто било тако отприлике тако 3-4 униформисане особе, а њега сам видио директно од капије 20 метара до моје куће, прелаз и цеста дијели. И чуо сам када се приближио и рекао је Мирку Дражићу: "Шта се пиздо једна ниси обукао?" То сам чуо, опростите на изразу, али цитирам оно што је он рекао. Нисам чуо одговор, јер у том тренутку су извршили по мени један можда нехуман начин, не толико према мени или према другим мушкарцима, већ према женама и према дијечи, нагјерати их на ћуприју да залегну, особе које су, моје двоје дјеце је било 6-7 година, који су исто морали да залегну, вјероватно да не би можда неког препознати, видјели, супруга моја или друге особе. Мене су одвели у центар села, гдје је био мјесни уред, опћина, оца су ми одвезли у задругу. Кад сам ушао у собу опћине за столом је сједио Ђуро Продановић, рекао је дословце овако, мој надимак је био Чарли: "Чарли изволи и сједи". Сјео сам, упитао ме је, на столу је било неколико кутија цигарета.: "Желиш ли да запалиш?", запалио сам. У том тренутку је ушао Љубан Деветак, одмах иза Љубана Деветака је ушао Милан Воркапић, под надимком Трндо, и Клисурић Павле, звали су га Саво, директор школе. Сједио сам на столици, Љубан је дошао и уптао је Ђуру: "Ђуро ко је овај?", Ђуро га је погледао, каже: "Љубане, ти не знаш тко је он", тад му је Ђуро рекао и Љубан је рекао овако: "Коју пизду материну си ти ишао у ту усташку полицију?". Ја сам шутио. Саво Клисурић је: "А шта ћете каже, рат је". Не знам с ким су ратовали. Није ми је јасно. Не знам шта су усташе направиле у том селу. Тко им је убијен, тко је погинуо. Ни дан данас ми није то јасно за појединце. Међутим, Жељко Крњајић је био, по мени, што ја знам и што сам ја видио и доживио, био је човјек. Понио се коректно, могао би рећи професионално, рекао ми је овако: "Чарли, морамо те одвести, још не знамо гдје". Испред зграде опћине у Ловасу, Жељко и још један с њим су дошли са возилом, на

задњем сједалу је сједио покојни Златко Краљевић, звани Тута. Ја сам још тада био унутри, дошли су унутра, извели су до возила, и кренули смо до зграде задруге. У згради задруге изашао је Милан Радојичић, дошао је мени до возила, и рекао ми је овако: "Чарли, идеш негдје, не знам у неки сабирни центар, не знам гдје, ајде здраво". То су биле, кратко ријечи које је он изговорио. Крећући се путем од Ловаса према Шиду, доласком до мјеста Товарник, гдје је био релеј, Жељко је стао са аутом, отворио врата, и рекао је: "Туто, могао би да те убијем као кера". Ја сам на то рекао: "Жеља, свако ће одговарати за своје поступке кад – тад". Он је рекао мени овако: "Чарли, свака част, имаш право, возим вас, имам наређење капетана Ћантијевића", име није спомињао само је рекао "имам наређење капетана Ћантијевића да вас доведем у Шид". Довезени смо у Шид, у спортској дворани у Шиду ме је дочекао заставник којег сам упознао једно неколико дана прије напада на Товарник, јер је дошао са транспортером до куће, до уласка у мјесто Товарник, ја сам био тамо, поздравили смо се, руковали, разлог доласка није рекао, ништа, ја сам рекао: "Будите љубазни окрените цијев", ако сте дошли у пратњи са возилом, а нас два полицајца смо се налазили на том мјесту, онда би било добро да .., наредио је да се цијев окрене. Нисам знао ни име ни презиме, исти тај заставник је био у тој спорској дворани када сам ја доведен у Шид, пришао је к мени, рекао ми је овако: "Ја сам био на обуци у Книну код капетана Драгана". Окренуо се и отишао. У том тренутку ушао је Душан Грковић – Дуле, дошао је до мене, питао је: "Чарли, требаш ли нешто", вјероватно је мислио на цигарете, знао је да сам пушио. Његов стриц Милорад Новаковић је оженио моју сестру старију, и ја сам рекао: "Дуле, не". А иначе смо се познавали, играли смо у истом клубу, исто као и са Жељком, и Жељко. Само Жељко је већ касније приступио био у јуниоре, можда захваљујући и мени и покојном чика Јожи који је био тренер. Видио сам по Дулетовом понашању када сам рекао да не треба ништа, видио сам да је показао једну дозу нервозе или можда му је било криво што сам одбио, нисам желио никакву помоћ, ништа. Изашао је ван, дошао је заставник поново код мене, пита ме: "Ко ти је бре тај?", ја кажем: "Мој шогор Милорад, који је оженио моју сестру је стриц Дулетов". Тај заставник је прешутио, ништа није рекао. Након сат времена у дворану улази рекао бих по нагласку, у маскирној одори, по нагласку би рекао да је вјероватно из Црне Горе, ја и Златко смо стајали уз, била је једна клупа, уз зид, ја сам био први, Златко је био с лијеве стране моје, кренуо је на мене са ногом да ме погоди у главу, ја сам блокирао, продужио је и оставио ме на миру. Ништа више није подузимао. Златка је дохватио и изашао је ван. Након пола сата позвали су нас горе на кат, тражили су, на столу сам видио неке исказнице појединих особа, које су вјероватно тражили, питали су ме да ли познам те које сам видио. То је био човјек негдје из Нијемаца, мислим да је из Нијемаца, немојте ме погрешно схватити. Рекао сам: "Из виђења га знам", долазио је некад тамо у "Јелаш" то је био ресторан, и то се сјећам тек толико, тог презимена и те особе, и рекао сам: "за ове друге не знам". Нисам ја био цијело време, ја сам се затекао 3-4 дана од почетка напада Товарника и до напада у Ловас. Изашли смо из те просторије и онда су нас водили у једну просторију од те спортске дворане, од центра Шида лијево негде према сад да ли је то лијево прво село, не могу се сјетит како се зове, углавном ту је исто била нека дворана, ту су биле особе и ту су нас довели да испитују. Нисам познавао никога од тих особа, задржали смо у дворишту кратко и враћени назад. 7 дана сам провео у спортској дворани, рекли су ми да уживам посебни третман спавајући доље на паркету, да би након 7-ог дана били одвежени. Тог тренутка када смо били вожени успјело се кроз војно возило пинцгауер успјело се видјети, ја сам препознао да је то Нови Сад. Били смо вожени у круг, јер сам знао бити у Новом Саду и препознао сам кад смо прешли преко моста, да би нас вртили можда неких пола сата и онда смо, нисмо знали

више гдје идемо. Ноћ, магла, хладно, руке везане, глава доље. Доведени смо на једну, ја бих то рекао фарма, гдје је била једна слободно могу рећи штала. У тој штали је већ било особа. Код изласка из возила био је, у два реда су били, то је био дочек за нас који смо излазили из возила, до уласка у ту шталу било је неких 20-ак метара, тко је успио у тих 20 метара проћи да је добио мање од неких 10-ак удараца, тај је способан човјек био. У тој штали био је један потпуковник, нисам знао име и презиме, носио је око десне руке сребрни ланчић, којег је вртио на руци, била су три десетара, једног су звали Борко, једног су звали Жаре, трећег не знам, био је тамнопут, црне пути, прије бих рекао да је тамо негде ближе румунској граници, али једноставно не знам како се звао, ова два имена сам запамтио. Позван сам да дођем у просторију ујутро око 7 сати, ту ме је чекао капетан по чину, није се представио, али се представио на један други начин. Дошао ми је иза леђа, ја сам сједио на столици, ударио је са палицом једно два пута по вратним жилама, рекао ми је: "ти си за мене мртав човјек. Ја сам Хрват, срамота ме је што сам Хрват". То су његове речи. Ја сам рекао: "Мене није". Онда ми се показао, дошао је испред стола, имао је на столу све податке, прво што ме је питао: гдје сам служио војску. "Служио сам на Плесу – Велика Горица". Затим понудио ми је, на столу је у једној пластичној тацни било неколико хреновака, виршли. Ја сам рекао: "Хвала, не". Тад кад сам то рекао онда сам видио по њему да је показао једну одређену дозу могао би рећи бјесноће.

Председник већа: Добро, ја ћу Вас овде мало прекинути. Ово о чему говорите сада, говорите у последње време, можда и није од неке суштинске важности за ово што је предмет овог нашег поступка. Па из тог разлога, не из оног разлога о чему Ви причате.

Сведок Иван Рендулић: Ја причам о том првом дану....

Председник већа: Ајмо то да нам кажете колико сте времена били у том стању лишења слободе, заробљени? Колико дуго времена, када сте се вратили у Ловас?

Сведок Иван Рендулић: Када сам се вратио?

Председник већа: Колико сте дуго били под тим поступком?

Сведок Иван Рендулић: У логору. 63 дана.

Председник већа: И после тога?

Сведок Иван Рендулић: Размењен сам на граничном прелазу Босански – Славонски Шамац.

Председник већа: После тога где сте отишли?

Сведок Иван Рендулић: После тога сам био отишао у Загреб.

Председник већа: Колико сте били у Загребу?

Сведок Иван Рендулић: Све до повратка у Ловас, у ствари у Загребу сам провео до 31.03., јер сам био на осигурању објеката и штичених особа, 6.одијел, након 31.03.наша управа вуковарска...

Председник већа: Које године?

Сведок Иван Рендулић: То је била 1992, је била у Набрђу, то вам је код Ђакова, не знам 2-3 километра, 4, не знам, толико. Да би у року неких 20 дана били размештени по читавој Славонији, неко у Ораховици, неко у Нашицама, ја сам био у Нашицама, отприлике 2 године. Након те 2 године сам дошао у Винковце заједно, комплетно са., и до 1997-1998.године, а точније жена и дјеца су ми били у прогнаничком насељу у Блацама. Ја нисам желио да, имао сам могућност да их смјестим у хотел "Славонију" у Винковце, ја сам тамо био смјештен у склопу депаданса, они су, жена и дјеца су били у прогнаничком насељу Блаце, то је био организовани смјештај и то је трајало 10,5 године до повратка у моју кућу 2003.године, негдје у 11.мјесецу, чак можда почетак 12.

Председник већа: Добро, ово ћемо сматрати Вашим слободним излагањем у виду општих чињеница. С обзиром да сте овде предложени и то од стране обране односно опт.Крњајића и његовог браниоца као сведок, право које имају сви учесници у поступку да вам постављају питања имају прво они, само оно да ли оптужени, да ли бранилац? Уосталом како ви то већ сте одлучили, је л`. Изволите, дакле адв.Радоје Алексић.

Адв.Радоје Алексић: Адвокат Радоје Алексић, бранилац окр.Крњајић Жељка.Око колико сати сте кренули за Шид тог дана где се то десило? Колико отприлике, оријентационо?

Сведок Иван Рендулић: Поподне.

Адв.Радоје Алексић: Поподне, око колико сати?

Сведок Иван Рендулић: Па ја мислим да је негдје било, можда тако негде око 3.

Адв.Радоје Алексић: Хвала Вам. Мене би интересовало овај период пре 10.10., Ви сте ту били у Ловасу, Ви сте мештанин, били сте припадник МУП-а Републике Хрватске?

Сведок Иван Рендулић:Да.

Адв.Радоје Алексић: Да ли је ту непосредно пре овога, пре овог времена на месту између Сотина и Опатовца, где се налазила Вупикова економија, да ли Вам је познато?

Сведок Иван Рендулић:Познато ми је, да.

Адв.Радоје Алексић: Познато Вам је. Да ли је ту вршена нека обука припадника драговољаца који су се добровољно јавили, припадника "Зенги" и других бранитеља који су добровољци били у оружаним формацијама?

Сведок Иван Рендулић: Неких мјесец дана јер сам се кретао за Вуковар и Винковце, ја сам видео да је тамо одлазила возила, да ли је била обука, ја нисам присуствовао тамо, нити сам био.

Адв.Радоје Алексић: Само оно што сте видели Ви.

Сведок Иван Рендулић: Оно што сам видео, видео сам да су возила одлазила тамо, нисам из почетка ни знао, тек сам касније сазнао, али то је било кратко вријеме.

Адв.Радоје Алексић: Добро. Да ли је тамо била једна група од 20-ак, 30 бораца које је водио Томислав Марчеп? Да ли је уопште у Ловасу била једна група са Томиславом Марчепом, око 30-ак?

Сведок Иван Рендулић: Томислав Марчеп, није Марчеп, него Мерчеп, никад, можда је знао наићи, али никад тамо није био. Да је био инсталиран.

Адв.Радоје Алексић: Не, не, не кажем да је он био инсталиран, него да ли је била једна група бораца која је ту долазила у Ловас?

Сведок Иван Рендулић: То вам не могу ништа помоћ`.

Адв.Радоје Алексић: Да ли је била друга једна група од 30-ак – 40 које је генерал Анте Росо у Ловасу довео?

Сведок Иван Рендулић: И за то сам чуо.

Адв.Радоје Алексић: Добро. Да ли сте можда видели или чули да је једног дана у Ловасу дошло 10-ак аутобуса са борцима који су отишли на ову Вупикову задругу да се обучавају, да ли сте видели долазак тих аутобуса и да ли сте чули уопште за 10-а аутобуса?

Сведок Иван Рендулић: Ја сам у Ловас долазио можда једном у мјесец дана, ја сам био у Вуковару.

Адв.Радоје Алексић: Знам да сте били, али да ли сте чули, ја Вас питам?

Сведок Иван Рендулић: За аутобусе не знам, ево то први пут сад чујем од Вас да су аутобуси долазили, то ми је сад први глас, за те аутобусе не знам.

Адв.Радоје Алексић: Да ли сте познавали Адама Рендулића?

Сведок Иван Рендулић: Да. Био је директор задруге.

Адв.Радоје Алексић: Био је директор задруге. Да ли сте одлазили тамо код њега, месец, месец и по дана пре овог 10.10.?

Сведок Иван Рендулић: Не, никакве контакте ја нисам имао са Адамом Рендулићем.

Адв.Радое Алексић: Нисте са њим имали контакте. Добро. Где Вам је било оружје када је одузето? Да ли је било...

Сведок Иван Рендулић: У мојој кући.

Адв.Радое Алексић: У Вашој кући, добро. Које је оружје било у питању?

Сведок Иван Рендулић: Кратко и дуго.

Адв.Радое Алексић: Добро. Јесте ли били, Ви сте имали униформу као припадник МУП-а Хрватске?

Сведок Иван Рендулић: Јесам.

Адв.Радое Алексић: Да ли сте били у униформи или сте били у цивилном оделу када сте приведени?

Сведок Иван Рендулић: Добро сте питање поставили. Ради те униформе сам и дошао овдје данас. Униформа ми је била прљава, скинио сам, скинио сам обиљежја, дао сам супруги да опере, супруга је опрала, осушила се униформа, ја сам тај дан одвежен у Шид, након повратка из Шида, Жељко...

Адв.Радое Алексић: Чекајте, само да Вас питам овако. Морам да Вас прекинем. Кад сте ту униформу прали, тог дана или раније?

Сведок Иван Рендулић: Не, раније, раније је прана и била је супруга ју је ставила у ормар.

Адв.Радое Алексић: Је ли била опеглана?

Сведок Иван Рендулић: Била је опеглана, чиста.

Адв.Радое Алексић: Јесу враћени овај чинови...

Сведок Иван Рендулић: Не, ништа није било.

Адв.Радое Алексић: Нисте вратили то?

Сведок Иван Рендулић: Не.

Адв.Радое Алексић: Добро, ништа.

Сведок Иван Рендулић: Допустите само...

Адв.Радое Алексић: Само ово што Вас питам, молим Вас. Реците ми овај док је напад трајао тог 10.10., до колико сати је било спорадичне пуцњаве? Јер то се чује кад се опали пушка.

Сведок Иван Рендулић: Мислим да негдје до пола 10, 10, евентуално још можда негдје околу села да се чуло гди год које, да је било, негдје отприлике пола 10, 10, тако.

Адв.Радое Алексић: Да ли се и након тога у даљини чуло пуцање?

Сведок Иван Рендулић: Па не могу Вам то рећи, нисам, био сам у кући, нека пуцњава велика није била, евентуално можда кажем гди год који испаљени метак да ли из кратког или из дугог оружја, вероватно је долазило негдје, ми смо то звали пољопривредно добро „Капитал“.

Адв.Радое Алексић: Да ли Вам је познато да је био заробљен један тенк ЈНА, Т72?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Адв.Радое Алексић: Да ли можете рећи кад је био заробљен и да ли је био, у ком правцу је, где се налазио?

Сведок Иван Рендулић: То није било у Ловасу.

Адв.Радое Алексић: Где се налазио тенк?

Сведок Иван Рендулић: Тенк се налазио негде у Товарнику, ја сад Товарник по улицама баш не познам, углавном у Товарнику.

Адв.Радое Алексић: Да ли се тај тенк кретао?

Сведок Иван Рендулић: Не, не, био је на једном месту.

Адв.Радое Алексић: На једном месту?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Адв.Радое Алексић: Ништа за сада, хвала Вам. Можда неко други.

Сведок Иван Рендулић: Дозволите ми само још нешто да кажем. Везано око те...

Председник већа: Ево ја ћу Вам дозволити, бранилац не дозвољава. Али пошто сте нешто мало пре још нешто хтели да кажете, изволите.

Сведок Иван Рендулић: Пошто ми је постављено питање везано око униформе, након повратка из Шида, Жељко је дошао у моју кућу и тражио је униформу од моје супруге која му је предала, али не онако како је он дао у својој изјави да сам ја бацио, ја одору сам имао једну и нисам је бацио и желим то јасно да дам до знања овде.

Адв.Радое Алексић: Ја бих Вас питао, одакле Ви знате његову изјаву, Жељкову изјаву?

Сведок Иван Рендулић: Моја супруга је била назочна овдје, када су били свједоци, овдје је била, и састала се са госпођом Наташом Кандић, и кад је чула да је он дао изјаву да сам ја дао бацио униформу, реагирала је и рекла је: то није истина, одору сам ја предала њему из њених руку. Ја сам одору добио из руку покојног генерала Благe Задре, и не бих је бацио, тако да молио бих вас да изјава таква која је дата да се не стоји....

Адв.Рadoје Алексић: Добро, то није од неког посебног значаја за овај процес који се одвија овде, али молим суд да посебно има у виду инструкције од стране госпође Наташе Кандић у овом предмету, посредним путем дата приликом....

Председник већа: Је л` било инструкција?

Сведок Иван Рендулић: Молим?

Председник већа: Је л` било инструкција? Тишина.

Сведок Иван Рендулић: Не мислим да се госпођа Наташа Кандић, то је било негде након суда у ресторану, не знам гдје су их водили, кад је суђење било већ изјаве дате, готово, састали су се моја супруга је пришла код ње и рекла је да изјава која је била дата не стоји, да је из њених руку моја униформа узета.

Председник већа: Је л` добила она неке инструкције том приликом за Вас или за себе?

Сведок Иван Рендулић: Не, не.

Адв.Рadoје Алексић: Ја сам закључак који је пренет, па Ви изводите закључак, а немојте кроз упитно питање да ли је добила, јер ће сведок сигурно да каже да није дата инструкција. Ето, примедбу у том правцу, хвала.

Председник већа: Оптужени Жељко Крњајић, питам да ли имате Ви, Ви имате прво право за постављање питања, које не морате користити ако је то већ искористио Ваш бранилац.

Опт.Жељко Крњајић: Добар дан суде, добар дан Чарли.

Сведок Иван Рендулић: Добар дан Жељко.

Опт.Жељко Крњајић: Ја сам овде имао припремљено стотињак питања за сведока, јер сам мислио да ће бити инструисан од стране мојих непријатеља, а могу да кажем да је сведок по прилици коректан, само је у једноме погрешно.

Председник већа: За тих 100-а питања имате ли сада намеру да их постављате?

Опт.Жељко Крњајић: Имам питања, па ћу на крају ту примедбу....

Председник већа: Са примедбом ћемо касније.

Опт. Жељко Крњајић: Ово човека овде смо ми сви звали Чарли, а мене Жеља, тако да не могу га звати Ивица никад.

Председник већа: У реду, разумели смо се.

Опт. Жељко Крњајић: Реци ми Чарли, ја и ти смо радили заједно у Борову. До које године смо ја и ти радили?

Сведок Иван Рендулић: Па мислим да је био негде крај 89-те.

Опт. Жељко Крњајић: И ти си онда прешао у?

Сведок Иван Рендулић: Ја сам крајем 89-те ишао у Загреб на љечнички преглед и био сам примљен у Министарство унутарњих послова, с тим што сам тек након три мјесеца приступио.

Председник већа: Је ли то стално запослење, јесте ли постали професионални редарственик, полицајац, милиционер, шта год? Је ли Вам то постало занимање?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Председник већа: Плаћено?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Опт. Жељко Крњајић: А ти си сад пензионер МУП-а Републике Хрватске?

Сведок Иван Рендулић: Јесам.

Опт. Жељко Крњајић: Том приликом кад се примало, да ли је примљен и Стипо Долачки у полицију?

Сведок Иван Рендулић: Јесте.

Опт. Жељко Крњајић: И Стипо Долачки је био полицајац?

Сведок Иван Рендулић: Јесте.

Опт. Жељко Крњајић: Да ли је примљен од Иве Оструна син Дарко?

Сведок Иван Рендулић: Јесте.

Опт. Жељко Крњајић: И био полицајац?

Сведок Иван Рендулић: Јесте.

Опт. Жељко Крњајић: Јеси ли ти њих виђао дан, два, три пред 10.10.?

Сведок Иван Рендулић: Стипу Долачког нисам виђао, Дарка не могу сад, оно у граду у Вуковару смо се видјели али у Ловасу га нисам.

Опт. Жељко Крњајић: А кад кажеш за ове изјаве да знаш ко је шта рекао, а је ли знаш да је Стипо Долачки заробљен и да је остао у Ловасу?

Сведок Иван Рендулић: Први пут чујем сад, не знам, не знам.

Опт. Жељко Крњајић: Две-три куће даље од тебе да ли станује Брајковић Владо звани Срећко?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Опт. Жељко Крњајић: Шта је он по занимању?

Сведок Иван Рендулић: Ради као дјелатник у МУП-у.

Опт. Жељко Крњајић: Полицајац?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Опт. Жељко Крњајић: Пет кућа горе вишље Францишковић Златко „Патак“...

Сведок Иван Рендулић: Да.

Опт. Жељко Крњајић: Шта је он по занимању?

Сведок Иван Рендулић: Исто дјелатник МУП-а.

Опт. Жељко Крњајић: Полицајац?

Сведок Иван Рендулић: Тако је.

Опт. Жељко Крњајић: Браћа Балић, рецимо, онај Туница и, шта су они били?

Сведок Иван Рендулић: Исто дјелатник МУП-а. Не браћа, него само један од њих.

Опт. Жељко Крњајић: После је Јаков исто посто.

Сведок Иван Рендулић: То не знам.

Опт. Жељко Крњајић: Али да ли знаш за Франикиног сина, не знам како се зове...

Сведок Иван Рендулић: Томислав.

Опт. Жељко Крњајић: Да.

Сведок Иван Рендулић: Он је завршио редовну школу за...

Опт. Жељко Крњајић: Па је ли он полицајац или шумар, шта је?

Сведок Иван Рендулић: Ја знам да је полицајац.

Опт. Жељко Крњајић: Знаш и ја да је полицајац, зато и питам.

Сведок Иван Рендулић: Завршио у Загребу у Светошимунској и данас и ради.

Опт. Жељко Крњајић: Добро, е сад ми реци, значи вас десет, петнаест, иако ја знам и за више, до тридесет полицајаца...

Сведок Иван Рендулић: Да.

Опт. Жељко Крњајић: Где се ви окупљате пет дана пред тај 10.10.? Не идеш у Вуковар, не идеш у Товарник, не можеш у Винковце.

Сведок Иван Рендулић: Није било никаквог окупљања, ми смо били у Товарнику. 17.09. смо наређењу ратног начелника Стипе Полета покојног, били упућени у Товарник. Напад у Товарник је почео 21., изласком из Товарника шта ми је преостало него гдје, у Ловас, Илок. Ја сам остао у Ловасу.

Опт. Жељко Крњајић: Има неких изјава Чарли, да сте у новој школи као долазио командир из Илока и да сте направили неку као постају, станицу у школи, е ту сте се окупљали, да ли је то тачно?

Сведок Иван Рендулић: Није направљено, у старој школи је било...

Опт. Жељко Крњајић: Не, у новој?

Сведок Иван Рендулић: За нову не знам, у старој знам да је припрљемено неки душеци, вјероватно Нада, сестра ова што ради са доктором, од Роке Палијана жена, и још неке особе за то знам, за у новој школи нити је шта било, нити знам за то.

Опт. Жељко Крњајић: Хоћеш рећи то је стара школа, то је сведочио доктор Качар, то је била приручна војна болница за Збор народне гарде.

Председник већа: Немојте му описивати и са њим разговарати, имате ли питања?

Сведок Иван Рендулић: Не знам, о Збору народне гарде тих дана кад сам ја био у Ловасу ја нисам видио никакав Збор народне гарде.

Опт. Жељко Крњајић: А јеси видио Јосипа Бадањка, голмана?

Сведок Иван Рендулић: Па, види сам га у селу, да.

Опт. Жељко Крњајић: Па је ли он припадник Збора народне гарде?

Сведок Иван Рендулић: Жељко, ја то не знам.

Опт. Жељко Крњајић: Па Чарли, ту је стајо и поносио се што јесте. Да ли је Лимуновић Перо припадник Збора народне гарде?

Сведок Иван Рендулић: Ја не могу говорити, Збор народне гарде и МУП то је нешто друго.

Опт. Жељко Крњајић: Па добро.

Сведок Иван Рендулић: Тако да ја не желим износити ни за што се тиче око Збора народне гарде нисам видио, нисам с њима био, с њима нисам контактиро и ја то не могу да износим, једноставно било би смјешно да ја сад измишљаам да причам ту нешто што нисам био с њима, ако имаш нешто друго питај.

Председник већа: Ајмо овако, господине Иване, Ви сте овде због истине, наравно и због правде. Да ли је било припадника ЗНГ, Збора народне гарде популарно, односно како се говорили Зенги у Ловасу све до 10.10.?

Сведок Иван Рендулић: Ја мислим...

Председник већа: А да сте Ви то видели својим очима или да сте чули?

Сведок Иван Рендулић: Ја мислим да та прича о Збору народне гарде иде везано што је господин поставио за ОРУ.

Председник већа: За?

Сведок Иван Рендулић: За ову економију горе на ОРИ.

Председник већа: ВУПИК?

Сведок Иван Рендулић: Да. То је негде између Сотина и Ловаса и то је то, за у Ловасу за Збор народне гарде ја не знам, ја сам мало времена провео у Ловасу.

Опт. Жељко Крњајић: Е па реци, реци Чарли онда да не знаш. Рецимо, ми имамо изјаву Иве Мацаревића где каже да је он био командир Четвртог вода и да је он довео 20 припадника Збора народне гарде. Ја сам овде тврдио да сам 29.09. дошао у извиђање села Ловаса код игралишта, ти знаш, сам си рекао да смо играли фудбал горе са Калварије видио сам доле Збор народне гарде игра против наших Ловашчана, Аца Шајфер је тренер, саветује све...

Председник већа: Крњајићу, питање.

Сведок Иван Рендулић: Реци и датум и вријеме.

Опт. Жељко Крњајић: Молим?

Председник већа: Питања.

Сведок Иван Рендулић: Нисам се налазио тамо.

Председник већа: Ви сте питање поставили, он Вам је одговорио то.

Опт. Жељко Крњајић: Па добро, ето, није се човек налазио тамо.

Сведок Иван Рендулић: Не знам.

Опт. Жељко Крњајић: Реци ми кад си одлазио у центар села тамо, вамо, кући, да ли си виђао Бранка Божића? Пролазио си поред његове куће.

Сведок Иван Рендулић: Па добро, зависи ако сам ишао том улицом онда би, Бранко је вероватно, мислиш да је дошао код оца у његову кућу, чика Славка?

Опт. Жељко Крњајић: Или је био у Вуковару, ја те питам да ли си га видио у Ловасу?

Сведок Иван Рендулић: Мислим да је био у Ловасу код оца. Да. Кад је дошао и то не знам.

Опт. Жељко Крњајић: Реци ми Чарли, то 10.10. ујутро, ти кажеш био си код Богата Ивице у кући, је ли тако?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Опт. Жељко Крњајић: Е, сад, да ли си ти гледао кроз врата, прозор, таван на ову улицу ових троје што су погинули, што си рекао, дана и тај шумар, ти си рекао 50 метара, нема 15 метара.

Сведок Иван Рендулић: Добро.

Опт. Жељко Крњајић: 15 метара нема, ја сам суду објаснио та уличица мала што иде према циглани, фактички пролази кроз двориште Пере Бадањка, нема ни ограда...

Председник већа: Добро, шта је питање, није сврха сад то да Ви њему причате шта имате да кажете, шта је питање? Шта желите да он одговори и да тиме суд сазна о томе шта он зна, које је питање?

Опт. Жељко Крњајић: Питам га, кроз ту уличицу малу где су улазили као ослободиоци, кога је видио?

Сведок Иван Рендулић: Рекао сам одмах на почетку излагања да том улицом је ишао Зоран Тепавац, да је Мара Аљмаши рекла, они су кумови и да је рекла „Зоране, нема овде доле никога осим жена и дјеце“.

Председник већа: Да ли сте тада видели још неког познатог, дакле Вашег сусједа, мештанина осим Зорана Тепавца?

Опт. Жељко Крњајић: Па то сад хоћу да га питам.

Сведок Иван Рендулић: Не бих желио нагађати али по гласу би рекао да је била једна особа из Опатовца, он је старији, Лазо Танасић, чак мислим да је познавао моју кућу и моје, ишао је у основну школу у Ловас. По том гласу и викању мислим да је он био један од тих који је, према мојој кући је било пуцано, пуцано је горе исто негде, ваљда су мислили да се ја кријем горе на тавану или шта ја знам. Тенк је био код млина, цијев је окренута према мојој кући, тако да управо та Мара је једна храбра жена која је рекла истину и они су се требали из Богатове куће иселит комплетно обитељ Богат и сви јер је планирано, ваљда, који је то био датум, не знам...

Опт. Жељко Крњајић: Добро, то нема везе.

Сведок Иван Рендулић: Има везе, има везе Жељко. То не ставља теби ништа на терет везано око тога. Ја сам своје рекао о теби и шта сам мислио, а оно што сам ја чуо, ја сам чуо да је Жељко Крњајић убио овог, оног, међутим ја сам те људе у Хрватској видио, према томе поједине сам људе у Хрватској видио.

Опт. Жељко Крњајић: Оживили, је ли?

Сведок Иван Рендулић: Живи. Не желим подилазити никоме, желим рећи оно што је, ако је он некога тражио и неко препричавао, а оно да ли је он неког убио, ја то не могу рећи овде, да сам видио, будите сигурни, ево овдје сам, дао сам заклетву, да сам видио својим очима овде би то изнео. Међутим, нисам видио, зато сам дао овакву изјаву какву сам дао. Многи су причали по селу и ја знам да ће то многима сметати и у Хрватској а вероватно можда и овде, међутим, ја сам дошао овде да говорим истину и мислим да сам рекао истину. Био је коректан, довезо, оно што је неко причао да је он направио ово, онај направио оно, ја нисам ту да ја о томе причам и да потврђујем нечије измишљотине. За двојицу особа знам.

Опт. Жељко Крњајић: Реци ми Чарли, твоја кућа је у улици та Људевита Гаја, чело куће 30%, а 70% куће се протеже у улицу Прерадовићеву?

Сведок Иван Рендулић: Тако је.

Опт. Жељко Крњајић: Да ли си ти видио или твоји укућани мене, Девчића или Радојчића ту око те твоје куће на том раскршћу 10.10. кад је напад био?

Сведок Иван Рендулић: Не. Ово је моје прво да смо се ми сад видјели од 1991. године од дана када сам одвежен у Шид.

Опт. Жељко Крњајић: Тако је.

Сведок Иван Рендулић: До тад се нисмо никад видјели.

Опт. Жељко Крњајић: Ја сам Чарли, рецимо, на дан кад си ти имао свадбу прије месец дана, ћерку кад си удавао, посло мог сина, био је код тебе у дворишту да види број куће да доставим адресу суду. Да нисам верово у тебе као човека, ја сам тебе споменуо у овом предмету, тебе нико није однекален ишушко, ја сам реко један мој...

Председник већа: Добро, у реду, питања.

Опт. Жељко Крњајић: Имам само примедбу једну. Ја не знам да ли је Ивица побрко датуме и то, то све што је рекао то је истина, али је то било 11-ог Чарли. 11-ог.

Председник већа: Дан после.

Опт. Жељко Крњајић: Молим?

Председник већа: Дан после.

Опт. Жељко Крњајић: Дан после, да.

Сведок Иван Рендулић: Ако тврдиш да је тако, ја ћу...

Опт. Жељко Крњајић: Јер види, кад си ти...

Сведок Иван Рендулић: Могуће је.

Опт. Жељко Крњајић: Кад сам те ја спроводио у Шид, да ли је Туту био? Реко си да је у ауту био.

Сведок Иван Рендулић: Јесте.

Опт. Жељко Крњајић: Има Тутина изјава 11-ог.

Сведок Иван Рендулић: Добро.

Опт. Жељко Крњајић: То је било 11-ог и није Ивице тачно, тебе и Туту кад сам оставио у Шиду, задржо сам се неким послом и на повратку сам рањен у Товарнику, Ловас ја нисам никад видио. Нисам ти био по униформу и Чарли, слушај ме, нисам био по униформу, да сам био часно бих овде реко и похвалио се да сам ти узо униформу, нисам. После тог ја сам рањен, у Ловас више нисам одлазио. Нема моје изјаве ди сам ја реко да си ти бацио, нема те изјаве, ја нисам реко да си ти бацио. Ја сам пито само ди је службена и ди је униформа, ти си реко „Нема, однели су“.

Сведок Иван Рендулић: Биће ми драго да је тако, ако је тако.

Опт. Жељко Крњајић: Сигурно је тако. И не сећам се да ли си коме, било би ми драго да си мени предо тај калашњиков, у првој одбрани бих ја реко, Чарли ти мени ниси предо калашњиков. Ја бих реко у првој одбрани, ја сам реко, мени Солаков Љубо и његов тата, прве твоје комшије предали су ми две пушке и пиштољ и ја бих с поносом реко и калашњиков. Можда си дао Милораду или некоме, мени ниси.

Сведок Иван Рендулић: Којем Милораду?

Опт. Жељко Крњајић: Воркапићу.

Сведок Иван Рендулић: Не. Не.

Опт. Жељко Крњајић: Ја бих волио да си дао мени али грешиш.

Сведок Иван Рендулић: Да, управо дошао си код мене у двориште.

Опт. Жељко Крњајић: То је било сутрадан кад смо кренули за Шид.

Сведок Иван Рендулић: Пушка и пиштољ сам ја предао у доподневним сатима негде око 10, 11 сати, сад да ли се ради пола сата...

Опт. Жељко Крњајић: Пола 12 сам ја изјавио.

Сведок Иван Рендулић: Да, не, углавном пола сата вамо, горе, доље, не улазим у то, пуно времена је прошло, углавном ја знам одакле сам извадио и коме сам предао, тако сам дао и стојим при својој изјави.

Опт. Жељко Крњајић: Мени би било драго да си предо али није и само још ово, реко си на уласку у Товарник код тог...

Сведок Иван Рендулић: Везића.

Опт. Жељко Крњајић: Да, ди је онај за телевизију, да сам ја стао.

Сведок Иван Рендулић: Да.

Опт. Жељко Крњајић: А да ли се сећаш разлога зашто сам ја стао? Да ли нас је зауставила каква војска?

Сведок Иван Рендулић: Не.

Опт. Жељко Крњајић: Не?

Сведок Иван Рендулић: Мислим да војска није нас зауставила, не могу сада, стали смо пред сам улазак, можда неких 100-200 метара прије уласка у Товарник. Оно што сам чуо што си рекао и ја сам ти на то рекао „Жеља, размисли мало, свако ће одговарати кад тада за своје поступке“. Ти си реко мени „Чарли, свака част, ја имам наређење капетана Чантијевића, возим вас у Шид“. Сјео си у возило, шта се после тога дешавало, шта је било у селу, ја нисам био у селу и не знам.

Опт. Жељко Крњајић: И ја исто, и ја сам осто.

Сведок Иван Рендулић: Не знам.

Опт. Жељко Крњајић: Значи, да ли сам ја овим рукама тебе и Туту туко, малтретирао, вато, давио или било шта?

Сведок Иван Рендулић: Не, рекао сам, било је све коректно, професионално.

Председник већа: А што није ни оптужба против Вас. Нисте ни оптужени за то.

Опт. Жељко Крњајић: Нисам ни оптужен?

Председник већа: За то што говорите.

Опт. Жељко Крњајић: Па да је рекао да јесам, ево стиже нова, 17 пута је преправљана, па може још једном.

Председник већа: Разумем да сте завршили.

Опт. Жељко Крњајић: Чарли, жив био.

Председник већа: Да ли јавни тужилац има неко питање за овог сведока?

Заменик тужиоца: Да кажем, нисте се изјаснили али негде отприлике произилази да сте у то време били припадник МУП-а Републике Хрватске, је ли тако?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Заменик тужиоца: Кад кажем тада, говорим тих дана октобра, односно како се каже листопада, 1991. године.

Сведок Иван Рендулић: Од 20.03.1991. године.

Заменик тужиоца: Сте били припадник МУП-а Хрватске.

Сведок Иван Рендулић: Причувни састав.

Заменик тужиоца: Реците ми где сте били, помињете само да сте спорадично долазили у Ловас да кажем, јесте ли били у неком другом месту стационирани као припадник МУП-а?

Сведок Иван Рендулић: Био сам у Винковцима, имали смо предавање, требали смо завршити три мјесеца течаја који је био отворен у Винковцима, један од предавача је био Јовица...

Заменик тужиоца: Нисам Вас то питао, него сам мислио у тим данима пре 10.10.1991. јесте ли били у МУП-у у станици милиције или већ како се зове ОУП у Винковцима, Вуковару или које је то место?

Сведок Иван Рендулић: Говорим у Винковцима сам био све до негде после Борова Села случаја кад се оно дешавало, био сам у Винковцима.

Заменик тужиоца: Добро, то Борово, чини ми се у мају месецу је било 1991.

Сведок Иван Рендулић: То је било да.

Заменик тужиоца: Али ајде да кажемо даље, шести, седми, осми, девети месец 1991.?

Сведок Иван Рендулић: Тад сам био у Вуковару.

Заменик тужиоца: У Вуковару, добро, то ме занима. Реците ми, сад сте спомињали мало пре у свом исказу да сте били једно време у Товарнику па пошто је то, ако сам добро схватио, распало се, онда сте се Ви вратили у Ловас, јесам ли Вас добро разумео или не?

Сведок Иван Рендулић: Ја сам био у Вуковару до 17.09.1991. У Товарнику сам по наређењу ратног начелника Стипе Полета са десет-једанаест особа био упућен у Товарник у који сам дошао 17-ог. 21-ог је био напад, након 21-ог после напада сам био у Ловасу.

Заменик тужиоца: Значи од 21.09. па до 10.10. Ви сте у Ловасу?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Заменик тужиоца: Добро. Реците ми, да ли је, како је текао тај напад? Говорите о нападу, ако сам ја добро пратио и записао, кроз улице, више улица, кроз све улице и тако даље, како тај напад почиње знамо сви, да ли има нека артиљеријска припрема, како је то ишло? То нам објасните пошто сте били присутни, колико се сећате.

Сведок Иван Рендулић: Пазите, када се иде улица по улица...

Заменик тужиоца: Не, не, да ли томе претходи артиљеријска припрема или је само пешадијски напад? То Вас питам.

Сведок Иван Рендулић: Мислим да је било испаљено неколико граната. Добио сам неке информације да је гађана црква била. Нисам видио, не знам да је била црква гађана и да је пало још негде по неким баштама, а ово што је ишло по улицама ја то називам чишћење.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Иван Рендулић: Само не знам кога су чистили.

Заменик тужиоца: Да Вас питам да ли је, Ви сте говорили нешто око тога или сте, нисте хтели да одговарате на то, не знам ни сам како да схватим, али ја ћу Вас питати па Ви ако сматрате да то може на неки начин да Вас оштети или не знам ни ја, компромитује, Ви одлучите око одговора. Да ли је било организованог отпора у селу од стране бранитеља, Збора народне гарде, МУП-а Хрватске, наоружаног локалног становништва хрватске националности?

Сведок Иван Рендулић: Ушли су као сир, као у сир, ако ме схваћате. Никаквог отпора није било. Пуцали су, то је било застрашивање више, не знам, за овај дио даље у неком дијелу села можда је, можда је негде било, ја то не могу тврдити и не могу Вам то рећи.

Заменик тужиоца: Реците ми, нешто сте помињали, онда сте приметили да гори једна кућа, да ли је било више кућа које су биле запаљене или сте видели само ту или шта знате око тога?

Сведок Иван Рендулић: Па од те куће ја сам се налазио, ја сам објаснио, много схваћају гдје се налази та кућа, ја сам био од те куће удаљен можда неких педесетак метара.

Заменик тужиоца: Моје питање је само да ли једна кућа гори, више кућа гори?

Сведок Иван Рендулић: Било је, мислим дан прије тога да је горела кућа.

Заменик тужиоца: Не, тај дан 10.10.?

Сведок Иван Рендулић: За ту знам, за даље не знам нигде, не знам да ли је даље негдје горело.

Заменик тужиоца: Говорите о пуцању, затрашивању, да ли је било неког, да ли сте Ви видели бацања бомби, извођења цивила испред кућа, премлаћивање, убијање евентуално, осим онога што сте навели, да ли можете нешто о томе да нам кажете?

Сведок Иван Рендулић: Не, ништа.

Заменик тужиоца: Немам више питања.

Председник већа: Хвала. Остали оптужени и браниоци? По могућству, наравно, редоследом из оптужнице који је најлогичнији. Браилац оптуженог Девчића.

Сведок Иван Рендулић: Ја бих Вас молио ако бих могао добити мало само воде?

Председник већа: Верујем да може.

Адв. Градимир Налић: Добар дан господине Рендулићу, ја сам Градимир Налић, браним Милана Девчића.

Сведок Иван Рендулић: Добар дан.

Адв. Градимир Налић: Можемо ли да почнемо, или да сачекамо воду ако се не осећате добро нешто?

Сведок Иван Рендулић: Не, осјећам се врло добро, него уста ми се суше.

Адв. Градимир Налић: Кажите ми молим вас, спомињали сте ову СОРУ, колико је Сора удаљена од Ловаса? Да ли је удаљена више од три километра?

Сведок Иван Рендулић: Је, отприлике, негде је између, точно на средини, ако је Ловас-Сотин неких 10-12 онда је то негдје, можда је ОРА ближа Сотину него Ловасу, овисно одакле се иде.

Адв. Градимир Налић: Ви сте били полицајац, по Вашем сазнању шта се на СОРИ догађало, ко је ту био смештен и са којим циљем? Да ли сте чули нешто или сазнали можда касније?

Сведок Иван Рендулић: Ко је био смјештен не знам.

Адв. Градимир Налић: Да ли је била војска нека? Не мислим на конкретна имена или ово, да ли је тамо било припадника хрватске војске у било којој форми?

Сведок Иван Рендулић: Ја мислим да је, рекао сам већ у старту негде, у почетку неких мјесец дана да, видео сам кад сам се враћао из Вуковара за Ловас, видео сам да је био проток возила према ОРИ, да ли, колико је било тамо кога, ко је био, ја то не знам, мислим стварно никог нисам тамо.

Адв. Градимир Налић: Наравно, уопште према Вашем до сада исказу уопште Вас нећу враћати два пута на нешто, делује ми да сведочите све по свом знању и савести. Значи, да ли сте Ви раније можда пре него што је та СОРА на било који начин била заузета, да ли сте имали прилике да одат на ту локацију некада раније?

Сведок Иван Рендулић: Па пролазим покрај ње, она је увучена на неких можда 500 до тисућу, километар један отприлике.

Адв. Градимир Налић: Шта се тамо налази од објеката? Јесу ли то неки зидани објекти или бараке?

Сведок Иван Рендулић: То су зидани објекти, неко складиште вјероватно. Право да Вам кажем, прошо сам можда онуда једанпут, двапут.

Адв. Градимир Налић: Је ли имала смештајне капацитете за људство?

Сведок Иван Рендулић: Мислим да није.

Адв. Градимир Налић: Сећате ли се шта значи СОРА? Да ли то можда значи Савезна омладинска радна акција? Је ли то био камп акционара тамо некад?

Сведок Иван Рендулић: Не знам о томе ништа.

Адв. Градимир Налић: Не знате, важи. Кажите ми молим вас, овај тенк што се спомиње, да ли је реч о тенку „Т74“? Да ли знате, извињавам се.

Сведок Иван Рендулић: Реците ми, гјде, који мислите тенк?

Адв. Градимир Налић: Овај тенк што је...

Сведок Иван Рендулић: У Товарнику?

Адв. Градимир Налић: Што су Ловашчани запленили, знате ли како је он заплењен од ЈНА, у којој акцији?

Сведок Иван Рендулић: Мислим да није било акције, мислим да је он напуштен.

Адв. Градимир Налић: Где је био напуштен?

Стручни саветник Живота Боровац: Негдје између Товарника и Ловаса.

Адв. Градимир Налић: Или на потезу шуме Јелаш?

Сведок Иван Рендулић: Прије.

Адв. Градимир Налић: Пре шуме Јелаш?

Сведок Иван Рендулић: Тако.

Адв. Градимир Налић: И како је тај тенк довучен у Ловас, знате ли, ако је био напуштен, је ли био покретан или непокретан?

Сведок Иван Рендулић: Не, није он био довучен у Ловас.

Адв. Градимир Налић: Него?

Сведок Иван Рендулић: Ја колико знам да је он био дотјеран у Товарник, а из Товарника ко га је отјеро, куда и како то не знам.

Адв. Градимир Налић: Реците ми господине...

Председник већа: Само кад смо већ код тога, можда сте сад са тим и завршили али то кад кажете по Вашем знању је ли онда он био у возном стању, да се могао кретати? Је ли он би оперативан?

Сведок Иван Рендулић: Био је у возном стању док су га возили, довежен је са тог дијела, ту има нека два-три километра до центра села, значи да је био у возном стању.

Председник већа: 10.10., дакле у тренутку напада, тај тенк се налази тачно где? Да ли га ико опслужује, има ли неког у њему, возача, има ли муниције?

Сведок Иван Рендулић: Могу Вам рећи оно што сам чуо.

Председник већа: Да ли у селу?

Сведок Иван Рендулић: Да је био претјеран и да је на крају завршио у Илоку, ево, то сам чуо, а он је негдје кроз онај дио између Товарника и Ловаса можда протјеран оно, тим доњим дјелом на Опатовац и да је завршио у Илоку, тако сам...

Адв. Градимир Налић: Добро, ја сам нешто друго хтео. Хтео сам да Вас питам да ли је реч о тенку који је заробљен после акције запречавања колоне ЈНА у реону шуме Јелаш? Ако знате нешто?

Сведок Иван Рендулић: Ја Вам кажем да тај тенк није био заробљен, него да је био напуштен.

Адв. Градимир Налић: ОК. Кажите ми, спомињали сте и рекли сте на крају је завршио у Товарнику. Спомињали сте данас у свом исказу један други тенк чије су, претпостављам други, чим је овај отеран у Товарник, чија цев је била окренута према Вашој кући, када сте Ви видели тај тенк и чији је то био тенк?

Сведок Иван Рендулић: То је било у ноћи 10.10. у ноћи, што значи да је Жељко био у праву да, што ме је исправио, да сам ја 11-ога поподне одвежен. Значи у ноћи тенк од млина, 10.10. у ноћи је био, цијев је била окренута према мојој кући и онда је Жељко био у праву да ме је возио 11.

Адв. Градимир Налић: Сећате ли се како је тај тенк дошао до Ваше куће, ко је био у његовој пратњи?

Сведок Иван Рендулић: Не, није до моје куће.

Адв. Градимир Налић: Него?

Сведок Иван Рендулић: То је друга улица, али та улица води према Опатовцу.

Адв. Градимир Налић: Је ли тај тенк учествовао, ако знате, у артиљеријској припреми напада...

Сведок Иван Рендулић: То не знам, углавном тамо је био паркиран, што каже био је паркиран, мислим да је био вјероватно можда запречавање ради Опатовца, Ловаса и шта ја знам, можда из тог разлога.

Адв. Градимир Налић: Господине Рендулићу, да ли сте чули за 204. вуковарску бригаду?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Адв. Градимир Налић: Да ли је та бригада имала ловашку сатнију?

Сведок Иван Рендулић: Како мислите?

Адв. Градимир Налић: Ловашку сатнију? Да ли Вам је позната ловашка сатнија 204. вуковарске бригаде? Јесте ли чули некад за то?

Сведок Иван Рендулић: Нешто сам чуо да су били на постројавању, сад не знам који је то био мјесец, гдје су били то не знам, ја нисам био. Да су подјелили неке плакете 204. бригаде, да је било негдје, то је било сад прије пар година у Ловасу у опћини неких 115...

Адв. Градимир Налић: Плакета?

Сведок Иван Рендулић: Плакета, од тога је враћено назад у опћину две трећине.

Адв. Градимир Налић: Чега?

Сведок Иван Рендулић: Па неки нису дошли, од срамоте нису дошли. Сутрадан су носили испод јакни. Можда им неће бити драго чути али то је чињеница.

Адв. Градимир Налић: Добро, то су већ послератне трауме. Кажите ми молим Вас, да ли Вам је нешто познато о Кризном штабу општине Ловас, односно, пардон, месне заједнице Ловас, да ли је постојала таква нека институција, јесте ли чули некад за то?

Сведок Иван Рендулић: Чуо сам за неко дежурство у мјесном, тамо у тој опћини. Тко је држо, да ли су мијењали, како, али дан прије него што је био напад, мислим да су све напустили да тих особа који су дежурали да и њих није било тамо.

Адв. Градимир Налић: То је интересно, више сведока је нешто слично рекло, да ли и Ви имате сазнања да ли су нека лица напустила по нечијој дојави или због чега би иначе напустили редовно своје место?

Сведок Иван Рендулић: Видио сам списак од 52 особе које су се водиле на списку.

Адв. Градимир Налић: Припадника штаба, је ли?

Сведок Иван Рендулић: Списак је донио покојни, сад је он умро, Жадањ Фрањо, првих 15 особа су били особе чланови ХДЗ ужи дио у Ловасу.

Адв. Градимир Налић: Руководства мислите?

Сведок Иван Рендулић: Да, а осталих 37 који су били на том списку од 52 особе, 37 су тог дана убијени.

Адв. Градимир Налић: Ког дана?

Сведок Иван Рендулић: Првог дана.

Адв. Градимир Налић: 37?

Сведок Иван Рендулић: 37.

Адв. Градимир Налић: Одакле Вам је познато?

Сведок Иван Рендулић: Ја сам тог дана још био у Ловасу. Податак ми је...

Адв. Градимир Налић: Малочас, мислим, просто Ви то сте чули од некога, нисте видели или сте видели само три тела, ако се на варам?

Сведок Иван Рендулић: Не, чуо сам, рекао сам да сам видео да је списак...

Адв. Градимир Налић: Кад кажем одакле познато, у смислу извора, у таквом смислу?

Сведок Иван Рендулић: Да списак који је Жадањ Фрањо донио, на списку је било 52. особе. 15 особа није, нису затекли, ових 37.

Адв. Градимир Налић: Добро. Реците ми молим Вас, да ли су чланови тог Кризног штаба били наоружани?

Сведок Иван Рендулић: Вјерујем да јесу.

Адв. Градимир Налић: Да ли познајете господина Цирбу и ко је он, можете ли да нас упутите, данашњи жупан, је ли? Није?

Сведок Иван Рендулић: Не, данас је дожупан.

Адв. Градимир Налић: Дожупан?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Адв. Градимир Налић: Реците ми да ли сте њега познавали?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Адв. Градимир Налић: Да ли сте њега некад, да ли знате да ли је он обављао неку функцију у том Кризном штабу?

Сведок Иван Рендулић: Непосредно прије него што је напад, мораћу се сад вратити, ако желите да то чујете. Војно возило са једним мајором је било у кући, Лукетић Ђука.

Адв. Градимир Налић: Извините само, потпитање, чије војно возило, Хрватске?

Сведок Иван Рендулић: ЈНА.

Адв. Градимир Налић: ЈНА. Пре напада пола сата?

Сведок Иван Рендулић: Не пре напада пола сата, неколико дана прије.

Адв. Градимир Налић: Хвала.

Сведок Иван Рендулић: Мислим да је био мајор по чину, били су у кући код Ђуке Лукетића и мислим да тада сам чуо да су у тој кући било какви преговори, не знам, ко је био на преговорима, али мислим да је био можда и особа за коју сте питали, могуће да је био тада.

Адв. Градимир Налић: Реците ми молим Вас, да ли се тих дана између Вашег доласка из Товарника и боравка у Ловасу и овог догађаја за који се данас суди, да ли су држане некакве страже на одређеним тачкама у селу и на којим ако Вам је то познато од стране тог Кризног штаба?

Сведок Иван Рендулић: Да, мислим да јесу, држале су се да.

Адв. Градимир Налић: Особа за коју сам питао, господин Цирба, да ли сте га Ви виђали тих дана и ако сте га виђали да ли је био наоружан и чиме?

Сведок Иван Рендулић: Ја мислим да је он изашао из села три дана прије. Мене би било срамота напустити село и оставити жену и дјецу или моје мјештане. Ја и по цијену свог живота то не бих направио.

Адв. Градимир Налић: Добро. Реците ми молим Вас, да ли Вам је познато да ли је постојала радио или нека средства везе осим телефона између Кризног штаба и неке друге тачке и коме је, још једно питање, неће Вас оптеретити, био претпочињен ако знате тај Кризни штаб, да ли је постојао неки Кризни штаб вишег ранга и где?

Сведок Иван Рендулић: С ким су они разговарали...

Адв. Градимир Налић: Јесу ли имали везу, пре свега, у згради месне заједнице?

Сведок Иван Рендулић: Мислим да јесу имали неку везу телефонску или ову радио везу, моторолу, немојте сад да измишљаам...

Адв. Градимир Налић: По сећању само како се сећате.

Сведок Иван Рендулић: Мислим да јесу нешто имали од тога.

Адв. Градимир Налић: Друго питање је да ли је тај Кризни штаб био потчињен неком вишем Кризном штабу?

Сведок Иван Рендулић: Не знам ко је коме био потчињен.

Адв. Градимир Налић: Да ли је постојао Кризни штаб општине Вуковар? Да ли Вам је познато његово постојање?

Сведок Иван Рендулић: Пазите, у Вуковару зависи сад гледајући од којег мјесеца би почели, да ли је то почетак догађаја?

Адв. Градимир Налић: Од јуна на пример па на овамо?

Сведок Иван Рендулић: И надаље, ја вјерујем да је и тамо било по мјесним заједницама, сигурно.

Адв. Градимир Налић: Хвала. Реците ми молим Вас, за време ово док сте Ви били у селу, између да кажем напада и одласка Вашег из Товарника, да ли је у село долазила или боравила полиција из Илока, да ли Вам је то познато?

Сведок Иван Рендулић: Ја мислим да је дошла једном у селу, да су дошли на кратко време и да су се вратили.

Адв. Градимир Налић: Реците ми, Ви сте данас сами споменули ту некакве преговоре које су у кући Ловрића водили, ако се не варам, или Лукетић?

Сведок Иван Рендулић: Лукетић, да.

Адв. Градимир Налић: Лукетић, пардон, не знате можда ко је учествовао у тим разговорима, с које стране или макар по чиновима ако је с друге стране нека војна формација?

Сведок Иван Рендулић: Возача и мајора сам видио, испред куће је возач био у, мислим да се радило о оној талијанској „Фијатка“ она, тај мајор је био вјероватно унутри.

Адв. Градимир Налић: А од мештана?

Сведок Иван Рендулић: Ми смо били пред зградом опћине, тај мајор и возач су стали. Дошао је и мислим да је договор био између полиције и да нас тај дан пропусти према...

Адв. Градимир Налић: Вас полицајце хрватске, да тако кажем?

Сведок Иван Рендулић: Тако је, пропусти према Товарнику јер је цеста била пресјечена негде ту на потезу Ловас-Товарник, средина негдје, ту је било, и онда је то било ишло неким договором, тако да...

Адв. Градимир Налић: Јесте ли знали да су постојали некакви разговори са војском са ЈНА, Југословенском Народном Армијом, око предаје наоружања ловашког и да ли је нешто од тог оружја евентуално предато и коме?

Сведок Иван Рендулић: Не знам да ли је коме шта предано.

Адв. Градимир Налић: Не знате. Реците кад смо већ код овог вашег повлачења из Товарника, јесте ли се Ви из Товарника повукли сами или је био још неко с вама дошао у Ловас и колико лица? Јесу ли то полицајци?

Сведок Иван Рендулић: Да. Нас четверо.

Адв. Градимир Налић: Вас четворо полицајаца?

Сведок Иван Рендулић: Тако је.

Адв. Градимир Налић: Сви сте били наоружани како сте описали да сте Ви били наоружани, ако могу тако да закључим?

Сведок Иван Рендулић: Тако је. Кратко и дуго оружје.

Адв. Градимир Налић: Реците ми молим Вас, да ли Вам је неко за то време боравка до доласка у Ловас па надаље тражио да то оружје евентуално предате можда илочној полицији или некоме? Да Ви знате, или Вама лично, можда није Вама лично?

Сведок Иван Рендулић: Ко би био тај да дође да тражи да одузме оружје од полиције, не знам, мислим први пут сад то чујем.

Адв. Градимир Налић: Хвала. Питам просто пошто је било разних сведочења. Извињавам се, само тренутак. Ово када су вас спроводили, да тако кажем, из Ловаса, па сте срели неке људе ту, између осталог споменули сте и Милана Радојчића да сте срели и да Вам је он рекао „Идеш ту и ту, тачно где идеш не знам“, је ли то било Вама речено с каквим тоном, с каквим приступом људским према Вама, да ли је то нешто претеће или комшијско обавештење шта је сазнао?

Сведок Иван Рендулић: Мислим да је било доста онако, ја бих рекао потихо, није било неког исказа...

Адв. Градимир Налић: Зле воље да ли је било према Вама?

Сведок Иван Рендулић: Није било, дошао је до мене, рекао је...

Адв. Градимир Налић: Тихо Вам је то саопштио?

Председник већа: Без добацивања.

Сведок Иван Рендулић: „У некакав сабирни центар, не знам гдје, ајде здраво“, то су биле ријечи које је, то је то, друго не знам ништа.

Адв. Градимир Налић: Пошто сте спомињали овде неки списак 50 и нешто лица и тако даље, да ли можете ближе да нам кажете о каквом се списку ради? Овде је доношен један документ на коме је списак припадника цивилне заштите или Кризног штаба или већ како се то звало, подељен по водовима, да ли можете да нам потврдите да ли сте Ви такав списак видели?

Сведок Иван Рендулић: Ма не, видео сам списак од 52. особе, првих 15 на списку су били чланови ХДЗ који нису затечени у селу. Осталих 37, то су ријечи које је, сад је умро Жадањ Фрањо, извадио из сакоа и рекао негдје око 10 сати да је имао сазнања да је 37 првог дана убијено.

Адв. Градимир Налић: А одакле Жадањ Фрањи то сазнање и ко је њему такав списак могао да сачини, је ли рекао нешто о томе?

Сведок Иван Рендулић: Не знам, није ми ништа рекао, тако да не знам. Само га је извадио и показао преда мном и преда Богат Ивицом и његовом супругом.

Адв. Градимир Налић: Првог дана?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Адв. Градимир Налић: Првог дана он има списак 57 људи...

Сведок Иван Рендулић: 52.

Адв. Градимир Налић: 52, од којих је 37 тог дана убијено, и Ви сте запамтили тај списак? Или Вам је он рекао да је 37 већ убијено?

Сведок Иван Рендулић: Не могу запамтит...

Адв. Градимир Налић: Не, не, је ли Вам он рекао да је већ убијено или сте Ви запамтили?

Сведок Иван Рендулић: Да, он ми је рекао да је до тог времена кад је он дошао да је убијено 36-37 људи у селу.

Адв. Градимир Налић: Хвала. Ево само још једно питање и завршавам. Споменули сте покојног генерала Благо Загу, можете ли да нам кажете о којој личности се ради, мислим, ја знам ко је али ради јавности и овог суђења, о ком лицу Ви говорите? Да ли је то командант одбране неког места или шта је он био?

Сведок Иван Рендулић: Не, не. Он је био у одори причувног састава полиције.

Адв. Градимир Налић: Не, не, ја причам о одори коју је Вама поклонио, кад је он Вама поклонио Вашу одору, односно Вашу униформу, је ли то био неки гест награде, поклона пријатељског или старешинског?

Сведок Иван Рендулић: Не, не, не. Он је био у згради у Винковцима у складишту Министарства унутарњих послова и те одоре су стигле, он је подијелио те одоре и након неколико дана кад су се стекли увјети били за прелазак према Вуковару ми смо са тим одорама дошли у Вуковар.

Адв. Градимир Налић: Које су ознаке биле на тим одорама? Старе ознаке полиције или нове полиције Републике Хрватске?

Сведок Иван Рендулић: Ознака полиције Републике Хрватске.

Адв. Градимир Налић: Нове ознаке?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Адв. Градимир Налић: Да ли су те вама униформе подељене пре започињања било каквих војних дејстава или после?

Сведок Иван Рендулић: Па, оне су подијељене негде крај четвртог, пети мјесец.

Адв. Градимир Налић: Април-мај?

Сведок Иван Рендулић: Тако некако.

Адв. Градимир Налић: И само још једно питање и пуно Вам се захваљујем искреном и исцрпном одговору. Која је била функција генерала Блага Заге последња коју Ви знате и шта се с тим човеком десило?

Сведок Иван Рендулић: Која му је, мислим да је био на трпињској цести тамо, тамо му је била кућа у тој мјесној заједници, мислим да је имао доста симпатизера. Какву функцију је он обнашао ја то не знам.

Адв. Градимир Налић: Добро, ништа више. Хвала Вам најлепше.

Председник већа: Сад да направимо круг, је ли тако, па онда то нека буду допунска питања.

Адв. Радоје Алексић: Само једно кратко питање.

Председник већа: Не знам, чини ми се да је ред на Милана Девчића, ако он нешто сам жели. Добро, изволите. Девчићу, да ли имате Ви? Али нека не буде дуго. Можемо ли ми да чујемо онда колегу док Ви се...

Адв. Радоје Алексић: Само једно кратко питање везано за сведоке. Сведок нам је рекао да је он у почетку прекинут био, да је чуо за поједине људе за које се веровало да су убијени, да су поједине особе ипак живе, ако може да се сети имена бар неког од тих људи?

Сведок Иван Рендулић: Биле су тражене, рецимо, мислите везано за Жерљка Крњајића?

Адв. Радоје Алексић: Уопште, независно.

Сведок Иван Рендулић: Па, чујте, мислим да је тражио, вјероватно је тражио ево и Брацу Кесера, званог Шербу, ја не знам да ли је Жељко ту, међутим он је жив и данас.

Адв. Радоје Алексић: Хвала, немам питања.

Председник већа: Хвала. Па сад док траје, а надам се да неће дуго консултација између браниоца Налића и њиховог браћеника. Има ли нешто још? Нема. Опет редом из оптужнице, оптужени Димитријевић.

Опт. Миодраг Димитријевић: Ја сам оптужени Миодраг Димитријевић.

Председник већа: Тишину молим, да наставимо.

Опт. Миодраг Димитријевић: Молим?

Председник већа: Не, Ви наставите, ја утишавам њих остале.

Опт. Миодраг Димитријевић: Бивши потпуковник ЈНА, оптужен за злочине у Ловасу. Ја бих Вас само питао, Ви сте ту нешто исцрпно одговарали и сада сте на нека допунска питања одговорили, па бих Вас ја питао. Да ли сте можда запазили да је нека војска у ноћи између 09. и 10. са возилима ушла у Ловас? 09. и 10.10.

Сведок Иван Рендулић: 10-ог у ноћи?

Опт. Миодраг Димитријевић: 09-ти на 10-ти пре напада у ноћи да ли је ушла са возилима у Ловас?

Сведок Иван Рендулић: Не могу знати.

Опт. Миодраг Димитријевић: Не, није битно.

Сведок Иван Рендулић: Мислим да су каснили, они су требали доћи из другог дијела села.

Опт. Миодраг Димитријевић: Да, да.

Сведок Иван Рендулић: Па су наводно каснили.

Опт. Миодраг Димитријевић: Они су дошли од правца млина. Рекли сте да гори кућа чика Радета, то сте објаснили сада тужиоцу овде.

Сведок Иван Рендулић: Да.

Опт. Миодраг Димитријевић: Ја бих Вас само питао да ли знате како је та кућа запаљена, да ли то од гранатирања или не знате?

Сведок Иван Рендулић: Не могу знати.

Опт. Миодраг Димитријевић: Добро, хвала лепо. Рекли сте да сте код Мике Тепавца тамо у дворишту у кући видели око 20 особа наоружаних, ако сам Вас добро разумео?

Сведок Иван Рендулић: Милана Тепавца.

Опт. Миодраг Димитријевић: Милана Тепавца, да. Па Вас питам Ви као полицајац сигурно разликујете шта је то ПАП полуаутоматска пушка, а шта је то аутоматска пушка или калашњиков?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Опт. Миодраг Димитријевић: Питам Вас, са чим су они били наоружани ако сте приметили?

Сведок Иван Рендулић: Различито наоружање је било.

Опт. Миодраг Димитријевић: Добро, хвала. Кажете да сте били доведени у спортску дворану у Шиду.

Сведок Иван Рендулић: Тако је.

Опт. Миодраг Димитријевић: То је спортска дворана „Партизан“, ДТВ „Партизан“ , мислим да ја знам, добро, није важно то али Вас питам да ли је у тој спортској дворани било још цивилних лица поред вас двојице, колико сам ја разумео?

Сведок Иван Рендулић: Спортска дворана је била попуњена са леве стране све цивили, с десне стране све цивили, једини сам ја био сам на челу те спортске дворане.

Опт. Миодраг Димитријевић: Добро, хвала.

Сведок Иван Рендулић: Кад гледајући улазите у спортску дворану сам сам био на другој крају, а са леве и десне стране су били и на том дјелу где сам ја био била је она греда, знате шта је она греда за...

Председник већа: Гимнастичка справа.

Сведок Иван Рендулић: Да.

Председник већа: Је ли у томе та част о којој сте говорили, сви су на трибинама, Ви сте на паркету?

Сведок Иван Рендулић: Не знам да сам рекао је ли то неки посебан третман или шта је било, ја сам доље био на паркету и имао сам јако љеп преглед и једну и другу страну тко је довођен и тко је и тако.

Опт. Миодраг Димитријевић: Молим Вас, рекли сте да сте препознали заставника неког да Вас је питао нешто?

Заменик тужиоца: Ако је то у Шиду, ја се противим том питању, није предмет оптужнице.

Председник већа: Заставник кога помињете то су већ догађаји у Шиду. Поменули сте неког заставника, нама се чини да је то било у Шиду.

Опт. Миодраг Димитријевић: У Шиду.

Сведок Иван Рендулић: У спортској дворани.

Опт. Миодраг Димитријевић: У дворани.

Сведок Иван Рендулић: Да. Када смо доведени.

Заменик тужиоца: Ја се противим том питању, то није предмет оптужнице.

Опт. Миодраг Димитријевић: Ја бих Вас питао само ово.

Председник већа: У праву је тужилац.

Опт. Миодраг Димитријевић: Да ли је у тој дворани у Шиду и у Новом Саду било углавном изричито војна лица, можда полицајци, „Бели опасачи“ и тако даље?

Заменик тужиоца: Противим се питању, није предмет оптужбе, молим вас.

Председник већа: Кратак одговор, знате, не знате?

Сведок Иван Рендулић: Не знам. Није ми јасна суштина питања.

Опт. Миодраг Димитријевић: Не знате. Немам више питања. Хвала лепо.

Председник већа: Само да видимо, само по редоследу, а некако Ви сте последњи шта да радим. Браниоци, добро оптужени Перић, Влајковић, Јосиповић, њихови браниоци, тишина молим. Је ли нема нико други од оптужених? Нема, онда Ви, у реду. Адвокат Здравко Крстић.

Адв. Здравко Крстић: Бранилац Косијера.

Сведок Иван Рендулић: Нисам разумио, бранилац?

Адв. Здравко Крстић: Небитно је, бранилац. Дакле, Ви сте говорили о томе да су Вас привели тамо код председника месне заједнице кога ми у целом поступку нисмо нашли јер нисмо знали ко је, и да Вам је неко рекао тамо „шта ћеш ти у усташкој сатнији или не знам полицији и тако даље, да ли Вас ту неко малтретирао и тукао?

Сведок Иван Рендулић: Не.

Адв. Здравко Крстић: Не. Рекли сте да сте били у Шиду у том сабирном центру тамо, ако сам добро чуо, исправите ме, 60 дана?

Сведок Иван Рендулић: Не.

Адв. Здравко Крстић: Него? Краће нешто?

Сведок Иван Рендулић: Седам дана.

Адв. Здравко Крстић: Седам дана. За тих седам дана, да ли Вас је неко на околности стања у Ловасу испитивао и ко? Сем тог капетана који се представио и што

Вас је дочекао како Вас је дочекао, да ли Вас је још неко малтретирао и да ли Вас је испитивао на околности стања у Ловасу?

Сведок Иван Рендулић: Тај капетан је био у Бегејцима кад сам ја већ одвежен након седам дана за Ловас.

Адв. Здравко Крстић: Говорим о ових седам дана док сте тамо, шта Ви радите тамо? Је ли Вас пита неко нешто?

Сведок Иван Рендулић: Рекао сам у почетку да сам био вођен из спортске дворане горе на кат...

Адв. Здравко Крстић: Шетали сте ово, оно, а да ли Вас је питао неко нешто на околности какво је стање у Ловасу?

Сведок Иван Рендулић: Да, испитивали су.

Адв. Здравко Крстић: Ко?

Сведок Иван Рендулић: Не знам, нису...

Адв. Здравко Крстић: Потпуковници, пуковници, генерали, мајори, у униформи, бели упртачи?

Сведок Иван Рендулић: Не, били су у цивилу.

Адв. Здравко Крстић: У цивилу?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Адв. Здравко Крстић: Добро, хвала. Рекли сте да су Вам одузели оружје, кратке цеви, дуге цеви, ја конкретно питам шта то значи дуге цеви, је ли био калашњиков у питању?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Адв. Здравко Крстић: Да, чији је то калашњиков, јесте ли се Ви задужили службено са тим калашњиковим или је набављен преко задруге?

Сведок Иван Рендулић: Не.

Адв. Здравко Крстић: Молим?

Сведок Иван Рендулић: Није набављен преко, то је оружје које сам ја задужио у МУП-у.

Адв. Здравко Крстић: У МУП-у?

Сведок Иван Рендулић: Тако је.

Адв. Здравко Крстић: Јесте ли пре тога радили у МУП-у у овом рекао бих „редовном“, пре него што сте прешли у полицију, односно МУП Хрватске у Борову Селу сте били полицајац са Жељком, је ли?

Сведок Иван Рендулић: Не.

Адв. Здравко Крстић: У Опатовцу, добро, али били сте заједно у служби?

Сведок Иван Рендулић: Не.

Адв. Здравко Крстић: Нисте били у полицији пре тога?

Сведок Иван Рендулић: Не.

Адв. Здравко Крстић: Не. Па хоћу да Вас питам, дугујете службено калашњиков, а он Вам је кући, је ли то могуће? Или га, то су дуге цеви, питам само, не знам какво је стање било, зато питам, јер имамо и калашњикове преко Вашег презимењака набављене преко задруге и наоружано цело село.

Председник већа: Добро, да чујемо...

Сведок Иван Рендулић: О томе не знам.

Адв. Здравко Крстић: То хоћу да повежем је ли тај калашњиков из истог фондуса или не?

Сведок Иван Рендулић: Не.

Адв. Здравко Крстић: А како Ви сте службено задужили са калашњиковим а држите га кући, то питам?

Сведок Иван Рендулић: Ја сам оружје добио...

Адв. Здравко Крстић: За личну одбрану, шта?

Сведок Иван Рендулић: У Винковцима.

Адв. Здравко Крстић: А што није у Винковцима оружје где служите? Где сте Ви службовали у Ловасу или у Винковцима?

Сведок Иван Рендулић: Ви нисте добро мене слушали.

Адв. Здравко Крстић: Одлично сам слушао, зато и питам.

Сведок Иван Рендулић: 17.09. сам из Винковаца...

Адв. Здравко Крстић: Не интересују ме датуми, не, не, немојте. Значи били сте на курсу, јесте ли задужени са оружјем пре курса, на курсу или после? Где сте службовали, где сте примали плаћу?

Сведок Иван Рендулић: Полицијска управа Вуковар.

Адв. Здравко Крстић: Вуковар?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Адв. Здравко Крстић: Јесте ли тамо задужени са оружјем?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Адв. Здравко Крстић: Шта ће вам оружје у селу?

Сведок Иван Рендулић: А шта мислите гдје сам мого...

Адв. Здравко Крстић: Питам, питам.

Сведок Иван Рендулић: Гдје са мого са оружјем...

Адв. Здравко Крстић: Не мислим ништа само питам.

Сведок Иван Рендулић: Ако сам из Товарника дошао...

Адв. Здравко Крстић: Шта ја мислим...

Сведок Иван Рендулић: Дошао у Ловас...

Председник већа: Ево овако ћемо пошто колега...

Адв. Здравко Крстић: Извините, извините.

Председник већа: Много вичете, овако ћемо...

Адв. Здравко Крстић: Ја не чујем најбоље, па мислим да нико не чује.

Председник већа: Ви сте схватили да смо учествовали у тим борбама за Вуковар.

Сведок Иван Рендулић: Не.

Председник већа: Не. Пошто сте били сведок 17.09.

Сведок Иван Рендулић: Тако је.

Председник већа: Значи не. Из Вуковара сте, само нас подсетите када сте се вратили у Ловас са униформом и са оружјем?

Адв. Здравко Крстић: Јесте ли напустили полицију, штаб?

Председник већа: Јесте ли били на некој врсти одмора, допушта или тако нешто?

Сведок Иван Рендулић: Не.

Председник већа: Шта вам је следећа била дужност да..

Сведок Иван Рендулић: Повлачио се из Товарника, дошо у село, што је логично.

Председник већа: Тишина.

Адв. Здравко Крстић: Али молим вас, колега је требао...

Сведок Иван Рендулић: Па био сам у Товарнику...

Адв. Здравко Крстић: Колега је требао 108 осам питања да постави, али само још ово и немам више јер је пауза, претпостављам на видику. Дакле, да ли знате било шта о наоружавању преко земљорадничке задруге и преко овог директора задруге Вашег презимењака, можда Вам је неки рођак па не морате да одговорите.

Сведок Иван Рендулић: Није ми рођак и не знам ништа о томе.

Адв. Здравко Крстић: Па то су сви који су сведочили они су говорили да су задужени како је добијено, како Ви не знате а полицајац сте?

Сведок Иван Рендулић: Ја не знам о том оружју и ко је то набавио и ко је кога...

Адв. Здравко Крстић: Да ли је уопште набављано, да ли знате? Гледали смо и филм, ми одавде смо гледали филм.

Сведок Иван Рендулић: Ја Вам кажем да ја нисам се налазио тамо међу њима и ја не знам о том оружју..

Адв. Здравко Крстић: Јесте ли контактирали Ви са тим штабом кризним, Ви сте полицајац...

Сведок Иван Рендулић: Не.

Адв. Здравко Крстић: Жељко рече 15, 20, 30...

Сведок Иван Рендулић: Не, нисам. Нисам био у контакту с њима. Ја сам имао директне упуте из...

Адв. Здравко Крстић: Из Винковаца?

Сведок Иван Рендулић: Из Вуковара од начелника Полицијске управе што значи да шта има мени неко да наређује од стране...

Адв. Здравко Крстић: Од цивила, да, да, добро.

Председник већа: Кад смо код тога, какве су те упуте биле?

Адв. Здравко Крстић: Да се наоружате и да чекате кући?

Председник већа: Желим да чујем одговор.

Адв. Здравко Крстић: Па, не, мислим...

Председник већа: Његов, не Ваш. Добро. Пред 10. дан, десетог месеца 1991. године Ви лично и они с којима сте имали некакав контакт, да ли се очекивао напад на Ловас, да ли је било извесно, сигурно да ће до тога доћи, да ли сте то по нечему знали и Ви а и други мештани?

Сведок Иван Рендулић: Па, назнака је било. Било је приче.

Председник већа: Схватио сам да Вам је било познато да је било неких преговора између Ловашчана и, је ли јесте?

Сведок Иван Рендулић: Ко је водио преговоре ја не знам, ја сам споменуо...

Председник већа: Да ли сте чули да је постојало тако нешто?

Сведок Иван Рендулић: Тако сам нешто чуо везано око тога.

Председник већа: Да ли је пред 10.10. било ко, без обзира на то какво право има на то или не, донео било какву одлуку за коју сте Ви знали да се отпор не пружа ако дође до агресије, окупације, како год, напада или да се Ловас брани на све начине од тога?

Сведок Иван Рендулић: Не знам за тако нешто да је ико нешто спомињао и говорио. Никакве упуте нису ишле.

Председник већа: Били сте сами навели овде говорећи о том 10.10. реч „чишћење“.

Сведок Иван Рендулић: Да?

Председник већа: Можете ли нам рећи због чега сте баш ту реч употребили?

Сведок Иван Рендулић: Па зато што је то класика, чисти се улица по улица, кућа по кућа и то је то.

Председник већа: Како то у ствари изгледа?

Сведок Иван Рендулић: Како изгледа?

Председник већа: Мислим, да ли тај израз да сте чули од некога или он има неко службену, неслужбену...

Сведок Иван Рендулић: Па иде од куће до куће, уласци унутра, кога се затекне у тој кући да ли неког има и шта ја знам, кога се тражи. Ја вјерујем да се на тај начин поједине особе које се налазиле на тим списковима на такав начин тражиле, ишли од куће до куће и ако су затекли ту особу значи, зато сам рекао чишћење.

Председник већа: Шта по Вама у случају да се кућа не отвори, да се нико не одазива?

Сведок Иван Рендулић: Отвори се, код мене је врата била закључана па је по отиску сам видео да су отворена врата била.

Председник већа: Поменули сте да је дан пре 10-ог...

Сведок Иван Рендулић: И остављен отисак на...

Председник већа: 09.10. да је нека кућа горела, дан раније чак?

Сведок Иван Рендулић: Којег датума сте рекли?

Председник већа: Значи не 10.10., него дан раније, 09.10. да је нека кућа горела, питали су Вас мислим баш и тужилац...

Сведок Иван Рендулић: Мислим да се ради, ако се ради о тој кући од чика Раде ковача за то знам.

Председник већа: Како је дошло до тога?

Сведок Иван Рендулић: Не знам, не знам.

Председник већа: Ово што сте били описивали као неку врсту испитивања у Бегејцима, од особе у цивилно обучене, значи 1991. године, да ли сте после у међувремену овим поводом, наравно, Ловаса и онога што о томе знате да ли сте било где давали свој исказ, своје сведочење неком полицијском, односно редарственом органу, неком суду било којем, на пример Жупанијском у Вуковару, све тада од 1991. па на овамо?

Сведок Иван Рендулић: Не, обављен је љечнички преглед након изласка након размене.

Председник већа: Сведочење?

Сведок Иван Рендулић: А писао сам ратни пут у Бегејцима.

Председник већа: То да, да ли после тога?

Сведок Иван Рендулић: Не.

Председник већа: На пример, истражитељима суда у Хагу?

Сведок Иван Рендулић: Не.

Председник већа: Било ком службеном лицу из, кажем, вуковарског жупанијског суда или било ког суда на територији Хрватске?

Сведок Иван Рендулић: Ником ништа.

Председник већа: Ако смо, да ли смо добро схватили да је покојни Тута, значи Златко Краљевић, он је такође био као и Ви...

Сведок Иван Рендулић: Не.

Председник већа: Није?

Сведок Иван Рендулић: Не, он није био у полицији.

Председник већа: Он је заједно са Вама ипак...

Сведок Иван Рендулић: Вожен је заједно са мном према Шиду.

Председник већа: Значи он није био у полицији?

Сведок Иван Рендулић: Не.

Председник већа: Знате ли из ког разлога је онда он био заједно са Вама такође транспортован у Шид?

Сведок Иван Рендулић: Па вјероватно се радило да је требало скупит број особа за размену.

Председник већа: Да ли је он био све време тамо где сте били и Ви?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Председник већа: Заједно сте били све то време?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Председник већа: Да ли је поступак према њему био другачији него према Вама у смислу хуманости?

Сведок Иван Рендулић: Поступак?

Председник већа: Да, да ли је неко њега тукао или присиљавао на било какве исказе, давање информација?

Сведок Иван Рендулић: То не знам, то се водило појединачно.

Председник већа: Да ли сте сазнали макар од њега у међувремену или могли да видите?

Сведок Иван Рендулић: Па, оно што је било у спортској дворани у Шиду, то што сам знао, а ово у Бегејцима то не знам, да ли је он вођен на некакав разговор то не знам.

Председник већа: Да ли чланови већа имају неко питање? Не. Да ли... ајде, кажем, да завршимо круг, па онда допунска. Пуномоћник оштећених, сад је на њега ред, да ли Ви имате?

Пуномоћник ошт. Марина Кљајић: Господине Рендулићу, молим Вас објасните само, описујете први дан, то јест напад и да сте затекли брачни пар Бадањак Данијела и Цецилију убијене.

Сведок Иван Рендулић: Да.

Пуномоћник ошт. Марина Кљајић: Молим Вас, очито Вас нисам у потпуности прецизно разумела, где Ви њих видите први пут?

Сведок Иван Рендулић: У њиховом дворишту.

Пуномоћник ошт. Марина Кљајић: У дворишту њихове куће су убијени?

Сведок Иван Рендулић: Тако је.

Пуномоћник ошт. Марина Кљајић: Да ли видите на који начин су убијени? Шта видите на њима? Ви сте полицајац, како бисте то рекли, убијени ватреним оружјем или?

Сведок Иван Рендулић: Госпођа Цецилија Бадањак је била лежала метар од подрума, врата подрума, а чика Дана је био негдје једно десетак метара мало ниже, носио је некакав, не знам како се то звало, корпа, сепет, шта је било, нешто, храну неку, сигурно је ишао према штали и ту негдје у том делу ту је он био.

Пуномоћник ошт. Марина Кљајић: Добро. Хајде молим Вас, само ако можемо ближе да идентификујемо, са оптуженим Крњајићем сте разговарали, браћа Балић, један је био у полицији, Ви њих знате, знате ли можда како им се зову родитељи?

Сведок Иван Рендулић: Мислим да отац, мало сте ме сад затекли, сад ми се то помјешало, не могу да се сјетим ни маме, ни тате како су се звали. Можда, не бих желио измишљати, једноставно не могу се сјетити.

Пуномоћник ошт. Марина Кљајић: Добро. И само бих Вас још...

Председник већа: Могу ли ја, има ли нека Златица?

Сведок Иван Рендулић: Златица је била, њу знам, ишла је са мном у школу, генерација моја. То је била ћерка.

Пуномоћник ошт. Марина Кљајић: Знате, питам Вас због Марина...

Сведок Иван Рендулић: Сад кад сте ми рекли име онда сам се сјетио за Златицу да је ишла са мном.

Пуномоћник ошт. Марина Кљајић: Питала сам Вас због Марина и Катарине Балић?

Сведок Иван Рендулић: Тако је, Марин и Катарина.

Пуномоћник ошт. Марина Кљајић: Значи то су њихови родитељи?

Сведок Иван Рендулић: Јесте.

Пуномоћник ошт. Марина Кљајић: И реците ми, исто сте говорили о Бранку Божићу да је и он радио у полицији?

Сведок Иван Рендулић: Не, нисам то говорио.

Пуномоћник ошт. Марина Кљајић: Није, али разговарали сте мало пре са оптуженим Крњајићем.

Сведок Иван Рендулић: Да, питао ме је да ли сам ја њега видео, ако сам долазио и тих дана.

Пуномоћник ошт. Марина Кљајић: Да, а реците ми, добро, значи за њега то не знате. У реду, реците ми, за остале што сте навели страдале, Ви сте то чули само од Жадањ Фрање да је он човек имао информацију да их је 37?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Пуномоћник ошт. Марина Кљајић: Остали са списка?

Сведок Иван Рендулић: Да, дошао је у двориште код Вогат Ивана, извадио је из сакоа списак.

Пуномоћник ошт. Марина Кљајић: И то Вам је рекао?

Сведок Иван Рендулић: То је рекао пред нас, нас троје је било тамо, то је рекао.

Председник већа: Тишина.

Пуномоћник ошт. Марина Кљајић: Не питам то. У реду, немам више питања.

Председник већа: Хвала. Да ли, полако, право на постављање питања имају судски вештак па и стручни саветник, да ли имају? Управо за овог сведока, наравно, и за оно што би он могао знати. Немају, колико ја видим, у реду. Колега Налић је хтео нешто допунски.

Адв. Градимир Налић: Пошто сте љубазно дозволили да се консултујем с клијентом, ево ја ћу два питања у његово име поставити. Господине Рендулићу, када сте доведени тог дана, је ли Вас тај капетан Чантијевић управо преузео или је само његово наређење било да се спроведете тамо?

Сведок Иван Рендулић: Не, ја нисам знао о којем се човеку ради. Ја сам напоменуо оно што је Жељко изговорио када сам вожен био.

Адв. Градимир Налић: Јесте ли некада сазнали ко је то лице?

Сведок Иван Рендулић: Не, не знам ни дан данас, ја не знам ко је тај капетан, мислим да би Жељко требао знати.

Адв. Градимир Налић: А када сте доведени тамо, да ли сте, да тако кажем, извините што се тако изражавам, реч је о живом човеку, да ли сте предати уз некакав записник даље или сте само доведени, а да Ви знате?

Сведок Иван Рендулић: Доведен и остављен.

Адв. Градимир Налић: Доведен и остављен. Кажите ми, ту у Шиду, је ли било још Ловашчана осим Вас?

Сведок Иван Рендулић: Да, било је.

Адв. Градимир Налић: Колико их је било?

Сведок Иван Рендулић: Па, можда по некој процени можда ту негдје пет, шест из Ловаса још.

Адв. Градимир Налић: Сећате ли се неких имена?

Сведок Иван Рендулић: Сјећам.

Адв. Градимир Налић: Можете ли да нам кажете?

Сведок Иван Рендулић: Батаковић Мато.

Адв. Градимир Налић: Добро.

Сведок Иван Рендулић: Грачанац, не могу да се сјетим, то је човјек сад сигурно преко 90 година, не могу се сјетити његово име, он је био из Ловаса.

Адв. Градимир Налић: Је ли Марко можда?

Сведок Иван Рендулић: Не Марко. Могуће, јер има два, има Марко млађи у селу, а има још то му је вероватно отац или дјед, не могу сад.

Адв. Градимир Налић: Реците ми ко још?

Сведок Иван Рендулић: Био је са подручја Опатовца Стјепан Милас, који је у истој општини Ловас, био је Краљевић.

Адв. Градимир Налић: Извините, шта је Стјепан Милас Јози Миласу?

Сведок Иван Рендулић: Рођени брат.

Адв. Градимир Налић: Рођени брат. Који Краљевић, опростите?

Сведок Иван Рендулић: Краљевић Златко, звали су га Тута, он је исто из Ловаса.

Адв. Градимир Налић: А кажите ми, име само да нађем, Мирко Дражић, шта је било с њим?

Сведок Иван Рендулић: Он је, станује у тој, становао је у тој улици код оца у кући је био док није градио кућу доље негде у дољи.

Адв. Градимир Налић: Не, него мислим да је он том приликом нешто лишаван слободе кад сте Ви или не?

Сведок Иван Рендулић: Не, он је био, у цивилу је био, сусјед мој и био је тамо у кући код Богата.

Адв. Градимир Налић: Касније сте отишли у Бегејце, је ли било Ловашчана у Бегејцу и ко је био сећате ли се можда?

Сведок Иван Рендулић: Рекао сам, Краљевић са мном који је одведен тог дана, Батаковић Мато из Ловаса.

Адв. Градимир Налић: Грачанац?

Сведок Иван Рендулић: Грачанац Марко али старији, значи постоји још један који је млађи.

Адв. Градимир Налић: Јесу ли они дошли касније у односу на Вас?

Сведок Иван Рендулић: Да, да.

Адв. Градимир Налић: Реците ми колико отприлике касније, можете ли се сетити?

Сведок Иван Рендулић: Па, отприлике сигурно једно петнаестак дана.

Адв. Градимир Налић: Реците ми, Ви сте вероватно тада с њима разговарали, да ли сте били у прилици да разговарате с господином Грачанцом?

Сведок Иван Рендулић: Не, нисам с њим разговарао.

Адв. Градимир Налић: Ни са ким од њих?

Сведок Иван Рендулић: Једном приликом је дошао, дошао до нас, ми смо знали добити тако да изађемо ван на неки, ајмо рећи, пет минута, десет, пушачи који су пушили били су иза те зграде. Мато Батаковић ми је рекао да „ено, иде матори“, он је њга звао матори Грачанац. Пришао је, нас троје смо стајали један крај другог, пришао је, ево овако је дошао, каже „Твој отац је убијен“, према мени.

Адв. Градимир Налић: Вама?

Сведок Иван Рендулић: Да. Ја сам тог тренутка остао без ријечи, једноставно, на то је Мато Батаковић рекао мени „Немој га слушат, пусти, прича глупости“.

Адв. Градимир Налић: Је ли он био стар човек већ?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Адв. Градимир Налић: Је ли Ваш отац убијен том приликом? Не дај боже.

Сведок Иван Рендулић: Не.

Адв. Градимир Налић: Није?

Сведок Иван Рендулић: Не.

Адв. Градимир Налић: Хвала Вам најлепше.

Председник већа: Хвала. Је ли још неко био? Девчић лично.

Опт. Милан Девчић: Добар дан, оптужени Девчић. Имам само примедбу једну кратку, овај, на ову Иванову, овај, изјаву. С обзиром на проток времена, године су прошле, Иване, па не замерам ти ја уопште по том питању, везано за привођење тих лица која си сада навео, Батаковића, Грчанца, заборавио си Николу Кризманића, је ли тако и многе још, небитно је.

Сведок Иван Рендулић: Да.

Опт. Милан Девчић: Зна се, има...

Сведок Иван Рендулић: Рекао сам, пет, шест особа.

Опт. Милан Девчић: Постоје подаци везано за сва та лица.

Сведок Иван Рендулић: Да.

Опт. Милан Девчић: Небитно је. Овај, само значи ради се о временском периоду који се не уклапа шта он каже. Ради се о времену после XI месеца 1991. године, значи октобра, уствари новембар, почетак новембра, а он је причао моментално о времену почетак овога октобра, знате.

Председник већа: Је ли могуће то што Милан Девчић каже?

Сведок Иван Рендулић: Ја сам провео након 10-ог 7 дана у Шиду, то је већ 17.10., довежен у Бегејце, и рекао сам да су они довежени након 15 дана после мене.

Опт. Милан Девчић: Добро, ја разумем његов проток времена да он не може да сконта, али пошто имају подаци, знате, ради се...

Председник већа: Добро.

Опт. Милан Девчић: Ради се о томе. То је све бити у предмету, папири ти, тако да ето, то је та примедба, хвала.

Председник већа: Добро, тражила је реч адв.Живановић. Онда ми се учинило. Адвокат Крстић.

Адв.Здравко Крстић: Да, да, само кратка два потпитања ради разјашњења. На питање суда Ви сте рекли да нисте саслушавани ни у једном органу, давали изјаве пред било којим судом и тако даље. Ја прво користим прилику да се захвалим што сте смогли снаге и храбрости, људске, да дођете данас на предлог ко Вас је предложио и тако даље, дакле мислим да сте коректно се понашали ту и сведочили. Ја немам никакве примедбе генерално. Али бих молио и замолио бих Вас да се сетите, ако Вам то није тешко, кажем на питање сте већ рекли да сте, ако сам добро разумео, у неком обавештењу, исказници тачније, написали садржај тих питања, одговора, интересовања тих 7 дана у Шиду. Јесам ли ја то добро разумео или не?

Сведок Иван Рендулић: Не.

Адв.Здравко Крстић: Вашој претпостављеној..

Сведок Иван Рендулић: Нисте добро разумели. То сам писао у Бегејцима на температури од минус 13, 14 ступњева.

Адв.Здравко Крстић: Ко ме сте писали?

Сведок Иван Рендулић: Капетану једном. А 4 формат....

Адв.Здравко Крстић: Можда се не разумемо. Дакле Вашој јединици којој припадате, кад Вас пусте, јесте ли Ви написали нешто где сте били, о чему су Вас питали, на коју околност су Вас саслушавали? Као припадник полиције.

Сведок Иван Рендулић: Моја јединица, Министарство, је знало да сам ја био логору.

Адв.Здравко Крстић: Како је знала?

Сведок Иван Рендулић: Љепо.

Адв.Здравко Крстић: Како?

Сведок Иван Рендулић: Дошли су до сазнања да сам ја у логору, преко међународног...

Адв.Здравко Крстић: Да ли сте Ви после тога написали њима нешто?

Сведок Иван Рендулић: Слао сам преко Међународног црвеног крижа.

Адв.Здравко Крстић: А што преко Међународног, директно Ви сте чиновник њихов, радник?

Сведок Иван Рендулић: Не. Био је ...

Адв.Здравко Крстић: Зашто Вас све ово питам.

Сведок Иван Рендулић: Ја Вас разумем, не можете ме испровоцирати.

Адв.Здравко Крстић: Ма не, немам намере да Вас провоцирам. Каква је садржина тог извештаја? Шта Вас је питао тај у цивилу и капетан и тако? То ме интересује.

Сведок Иван Рендулић: Ништа он мене није испитивао, он је мени дао папир и оловку, напиши своје, потпиши и то је то.

Адв.Здравко Крстић: А шта да напишете?

Сведок Иван Рендулић: Мој ратни пут, мој ратни пут.

Адв.Здравко Крстић: Али мене интересује само Ловас и село, јесу ли Вас око тога нешто питали, јесте ли писали и шта?

Сведок Иван Рендулић: Не. Једна и по страница формата А4 је било написано, похвалио је да је красан рукопис.

Адв.Здравко Крстић: Добро, захваљујем се за красан рукопис.

Сведок Иван Рендулић: Молим.

Председник већа: Ми смо били почели нешто, Ви сте ми одговорили један део, после некако нисмо стигли до краја, поменули смо, дакле ја сам Вас посебно питао за

овај израз "чишћење" коју сте сами употребили, мислим да пре тога није нико рекао, поменуо тако нешто, па сте објаснили шта под тим напосто подразумевате. Још сам и био питао да ли та реч, тај израз који сте употребили, да ли је он некаквог службеног или полуслужбеног карактера или једноставно неслужбеног?

Сведок Иван Рендулић: Неслужбеног, мислим да нема ту службеног нечег, то сам желио да Вам...

Председник већа: Је л` се та реч чишћење употребљавала за опис и неких других догађаја, на неким другим местима у то време?

Сведок Иван Рендулић: Па не знам, мислим да је то једна од најкласичнијих ријечи ако се иде освајати кућу по кућу и тражити некога у тој кући.

Председник већа: Да ли то само по себи подразумева, а да се онда тако каже да не би се рекло директно и оно "ликвидација по кућама"?

Адв. Градимир Налић: Опростите председниче већа, приговарам Вашем питању.

Председник већа: Хоћу да чујем одговор, Ви приговарајте колико год хоћете, ја хоћу да чујем одговора.

Адв. Градимир Налић: Касно је после одговора.

Председник већа: Ја хоћу да чујем одговор.

Адв. Градимир Налић: Председниче већа, касно је после одговора да приговорим.

Председник већа: Чуо сам. Свеједно, приговорили сте.

Адв. Градимир Налић: Сугестивно питање сте поставили, питате сведока за мишљење, сведок се не пита за мишљење.

Председник већа: Ни говора, суд не може постављати сугестивна питања. Чуо сам, стављено је на записник. Хоћу да чујем одговор.

Сведок Иван Рендулић: Хоћете поновити?

Председник већа: Да ли чишћење, дакле, када се каже, је л` то подразумева а да се не каже директно и грубо да се ту по кућама идући, од просторије до просторије неко ликвидира, убије?

Сведок Иван Рендулић: Пробајте ми мало другачије поставити питање.

Председник већа: А да истовремено тај неко не пружа отпор или доводи у опасност онога који спроводи чишћење?

Сведок Иван Рендулић: Све су опције могуће.

Председник већа: Толико. Схватам да више нема питања.

Адв. Градимир Налић: Имам једно.

Председник већа: Е па сада.

Адв. Градимир Налић: Ја сам приговорио, ако дозвољавате, ја сам приговорио начину на који сте поставили ово питање, оно је сугестивно, да ли још неко користи, знате и сами из списка. Ту реч користи пуковник Лончар у наредби, ту реч користи Васиљевић, а они су знатно стручнији, ако дозволите да образложем.

Председник већа: Управо тако, ја не мислим да Вам објашњавам зашто сам поставио такво питање. За то наравно имам јако добрих разлога...

Адв. Градимир Налић: Ја желим да Ви мени објасните зашто сте одбили приговор мој, ако сте одбили...

Председник већа: Нећемо ни полемисати на ту тему.

Адв. Градимир Налић: Ја не полемишем, ја желим само да Вам објасним ако дозвољавате, ако не, ја ћу да седнем, али ја просто хоћу да кажем, сведок се пре свега не пита за мишљење, друго, не ради се о сведоку експерту, него о неком ко има тромесечни курс полицијски, а овде је вештак који се изјашњавао о томе, и овде су писане наредбе у којима се спомиње чишћење села. А ја ако дозволите могу и да питам другачије. Да ли чишћење подразумева да се види да ли унутра има наоружаних људи, да им се узме оружје и остало, не мора да има то такву интерпретацију ако се слажете. То је моја примедба у том правцу.

Председник већа: Дакле да ли је ово и што је... Тишина. Да ли сматрате да је и ово што је адвокат рекао и то стоји, и то се може подразумевати?

Сведок Иван Рендулић: Да.

Председник већа: Оптужени Крњајић и готово.

Опт. Жељко Крњајић: Добар дан. Желео бих, нешто није јасно, макар мени. Чарли кад си рекао видео си ту кућу да гори од Раде, од којег је то Раде кућа?

Сведок Иван Рендулић: Раде, од Мариног оца, ковач је био по занимању.

Опт. Жељко Крњајић: Знам ја, не зна суд.

Сведок Иван Рендулић: Ја не могу се сјетити како се он презива...

Опт. Жељко Крњајић: Вукас.

Сведок Иван Рендулић: Вукас, тако је.

Опт.Жељко Крњајић: Да ли је тај човјек Србин?

Сведок Иван Рендулић: Ја никад њега не знам ни ко је ни шта је.

Опт.Жељко Крњајић: Јесте, јесте Србин.

Сведок Иван Рендулић: Ја не знам ко је он.

Председник већа: Добро, у реду. Одговорио је.

Опт.Жељко Крњајић: Српска кућа.

Председник већа: У реду, можете ако је то важно доказивати да то јесте тако, питали смо њега, каже не зна, није му било битно.

Опт.Жељко Крњајић: И само да га још нешто питам. Да ли је могуће да ти не знаш да је Туто, Златко Краљевић био хрватски војник и ја му тај дан понео чланску карту кад сам предавао том капетану. Да ли се ти тог сећаш, не сећаш или нећеш да кажеш.

Сведок Иван Рендулић: Не, мислим да је била на столу тамо, у Шиду да је била на столу.

Опт.Жељко Крњајић: Чланска карта као службена легитимација.

Сведок Иван Рендулић: Да, вјерујем да је била на столу.

Опт.Жељко Крњајић: А да ли се сјећаш је л` Туто имао маскирне хлаче доле?

Сведок Иван Рендулић: Кад је доведен?

Опт.Жељко Крњајић: Кад је доведен, да.

Сведок Иван Рендулић: Не сјећам се, не могу се сјетити, не знам шта је имао на себи, не знам.

Опт.Жељко Крњајић: Ја сам само хтео да ово сведок потврди, пошто Златко Краљевић, погинуо пре пар година, а имамо господине судија његову изјаву од Златка Краљевића и од његове матере.

Председник већа: Добро.

Опт.Жељко Крњајић: Обадвоје тврде да је он био хрватски војник, исто што сам ја тврдио од првог дана. Хвала.

Председник већа: Ово значи да је са испитивањем сведока завршено.

Пошто сте Ви долазак пред суд имали онако службено, онда то значи да, мислим превежени сте? То значи да немамо материјалних обавеза према Вама у том смислу. Ја Вам се захваљујем на Вашем доприносу овде у утврђивању чињеница. Хвала лепо. Ви сте слободни у том смислу, како год је то сад било организовано.

После паузе ћемо наставити са саветником и по могућству и са...

Пауза ће почети када сви седну, укључујући оптуженог, седите тамо.

Сада ћемо одредити паузу у трајању од 30 минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Ради одмора да се претрес прекине.

Наставак у 12,33 часова.

Дакле, након паузе

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави.

Молим за тишину. Чујем брујање од дошаптавања у судници.

Као што смо јуче рекли сада ћемо наставити са оним где смо јуче стали, а овом као што смо рекли, сведоку Рендулићу смо мислим основано дали предност данас, односно јутрос.

Наставак испитивање стручног саветника Милисава Секулића

Ако сам ја добро разумео оптужени и властодавац, је ли тако, стручног саветника, оптужени Димитријевић Миодраг је јуче завршио са ...? Није? Онда изволите. Добро, изволите, надам се да неће бити понављања онога што смо све јуче чули.

Опт.Миодраг Димитријевић: Поштовани судијо, на критику да тако кажем мог браниоца и то, обзиром да ја има ту много стручних питања за овај мог консултанта, то ја тренутно одустајем од постављања, даљег постављања питања њему, у корист мог адвоката. А питања остављам за испитивање господина вештака.

Председник већа: Добро. У реду. Дакле бранилац опт.Димитријевића, адв.Борис Зорко.

Адв.Борис Зорко: Хвала поштовани суде. Добар дан господине Секулићу. Ја ћу прво да Вас питам, нешто ће можда да Вам делује мало као чудно питање, али ајте прво да разјаснимо два појма која се често користе, али нисам сигуран да сви знамо шта је то, посебно са аспекта војне доктрине. Можете ли да објасните већу и овде присутнима појам штаб и појам јединица, шта они заправо у војној доктрини значе?

Стручни саветник Милисав Секулић: Свака команда од пука па навише има команданта, има штаб, штаб има своје органе. Ти су органи стручни органи команданта и пошто командант не може да буде, он је једна струка, има артиљерију, има инжињерију, он мора имати у штабу лице које њему предлаже оно што он треба да нареди. Принцип је такав то треба запамтити. Њему они који предлажу из штаба, њему су одговорни за оно што су му предложили, а за то према претпостављеној команди одговоран је искључиво командант, а не они који му предлажу. То је најосновније кад се тиче оперативних јединица. Међутим постоје и штабови територијалне одбране. То су стручни органи који се баве свим проблемима око припреме организације формације, зависи да ли се ради о зонском штабу, да ли се ради о општинском штабу, о републичком штабу, значи, е сад овде само треба запамтити, сад то спомињем. Штабови у територијалној одбрани не могу да се подчињавају командама јединица. Док све јединице територијалне одбране могу да се подчињавају јединицама у ЈНА у оружаним снагама, али штабови не могу, штабови су везани за републички штаб, и он руководи са њима и тако даље. Ево толико о томе.

Адв.Борис Зорко: Хвала. Да ли сам ја добро разумео, дакле да су јединице овде конкретно говоримо о Четвртој оперативној зони Територијалне одбране Ваљево, могле бити или јесу биле претпочињене, али да сам штаб није могао бити претпочињен?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим вас, прво овде нема никакве потребе да се спомиње зонски штаб. Зонски штаб је од републичког штаба добио задатак да упуту у Прву дивизију, то је Прва гардијска дивизија, да упуту тај противдесантни одред и оне две чете територијалне одбране. Сам командант тог зонског штаба одлучио је да да задатак потпуковнику Димитријевићу да он води ту јединицу, да је преда, да је прати у том смислу да ако неко побегне, ако буде рањен, ако буде се разболео и тако даље, да он њега извести односно да извести тај штаб, јер неће то решавати команда у којој је потчињена и у том смислу треба, зонски штаб у то време није, он је био орган републичког штаба и био је потчињен команданту републичког штаба.

Адв.Борис Зорко: Хвала. Да ли сам у праву када кажем да јединице упућене из тог штаба..

Стручни саветник Милисав Секулић: Да. Он је могао, он је дао јединице и потчинио их ЈНА, а то је могао добити задатак да још неком потчини неке друге и тако даље.

Адв.Борис Зорко: Само ћу Вас замолити дакле да сачекате моје питање па ћете Ви одговорити. Дакле, да ли сам у праву да су јединице тог штаба могле бити упућене и претпочињене, али не и сам штаб?

Стручни саветник Милисав Секулић: Штаб никако.

Адв. Борис Зорко: У реду, хвала. Можете ли нам рећи кратко какве су да кажем каква је функција начелника таквог штаба о коме смо, о овоме о чему смо мало пре говорили, шта је функција начелника штаба, конкретно ајде зонског?

Стручни саветник Милисав Секулић: Ако се тиче о зонском штабу, начелник штаба тог зонског штаба је уједно и заменик команданта зонског штаба. И његова је улога, он уствари и замењује и предлаже и руководи осталим органима у штабу, говорим конкретно у зонском штабу, предлаже команданту. Принцип је сличан као што сам рекао и за команду пука или дивизије, потпуно слична, начела, принцип и тако даље. С тим што са тим штабом и органима искључиво командује командант, он поставља задатке и нико други.

Адв. Борис Зорко: Дакле, ако добро разумем, начелник штаба не командује, већ командант?

Стручни саветник Милисав Секулић: Не, па начелник штаба не, он ако...

Адв. Борис Зорко: Само кажите, не или да, хвала.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, па не, у овој ситуацији, никакве везе он није имао са овим.

Адв. Борис Зорко: У реду, хвала. Да ли начелник штаба има своје помоћнике?

Стручни саветник Милисав Секулић: Слушајте, у сваком случају, начелнику штаба су потчињени сви органи унутра, изузев, рецимо, помоћника за позадину, он је директно везан за команданта, а начелници оних родова, обавештајни, помоћни, они су везани за начелника штаба, њему су потчињени.

Адв. Борис Зорко: Ево да питам мало конкретније. Да ли помоћници начелника штаба имају неку командујућу функцију када говоримо, примера ради, у односу на јединице?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, апсолутно они немају никакву командну функцију, ни у миру, ни у рату. Треба имати у виду да, рецимо овај помоћник за обавештајне и штабне послове, за њега је по стручној линији везане извиђачке јединице, он предложи начелнику штаба, говорим шта треба да раде, како, када одобри то начелник штаба, он то пренесе на јединицу и прати, да ли се то спроводи, не спроводи и извештава начелника штаба.

Адв. Борис Зорко: У реду, хвала. Ако бих Вам поставио тезу да један помоћник начелника штаба има задатак координације заједничких дејстава између јединица исте оперативне зоне и других јединица на територији на коју је упућен, да ли бисте се сложили, односно да ли бисте се изјаснили да ли он то може да учини односно да изврши ту координацију или не?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, сада да ми раздвојимо ову дужност начелника штаба у зонском штабу, када он функционише, од ове у којој се сада налази, у којој је неком пало напамет да прозове, да је овај Димитријевић био неки координатор. То су страшно велике разлике. У команди пука бригаде, у команди дивизије, једини координатор свих борбених дејстава је командант, командант има свог заменика по функцији, то је начелник штаба и може на њега да пренесе неке ствари, да и он може доле да оде да нареди нешто на лицу места и тако и он је то једини. Када се тиче координатора у овом случају, како је постављен потпуковник Димитријевић, њега командант бригаде у оним изјавама тврди да је он био координатор између тих ваљевских, назови, јединица и Друге бригаде. Ако би то био, он мора бити орган команде дивизије и он координира, јер му не може дати командант пука, односно у овом случају, бригаде, не може му дати задатак да он координира јединицу која је ушла у његов састав са његовим јединицама. Координатор је командант.

Адв. Борис Зорко: Да ли ја Вас добро разумем, да дакле, да би конкретно неко ко има задатак координације заједничких дејстава, морао би да има командујућу функцију, командујућу улогу у односу, у овом конкретном случају, у односу на јединице које су смештене или распоређене у Ловасу и у односу на друге јединице пешадијске моторизоване бригаде. Да ли ја то добро тумачим?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, када се тиче координације...

Адв. Борис Зорко: Молим Вас, само што краће, дакле, да ли је то тако?

Стручни саветник Милисав Секулић: Ма, молим Вас, рекао сам Вам ко је координатор, ко носи координацију и то је командант. И не може нико други доле да он њему пренесе да он координира.

Адв. Борис Зорко: Можда нисам био најпрецизнији, дакле, да би неко вршио координацију између више јединица, да ли је тачно да он мора да буде, да има командујућу улогу у односу на све те јединице?

Стручни саветник Милисав Секулић: Не, он има овлашћење од старешине који то има право да му постави и он само оно може да ради што је добио од претпостављеног као координатора, не може он тамо да измишља и да наређује.

Адв. Борис Зорко: Преформулисаћу питање. Дакле, он би морао да има овлашћење више команде да може...

Стручни саветник Милисав Секулић: Мора да има наредбу.

Адв. Борис Зорко: Да врши командну функцију у односу на све јединице?

Стручни саветник Милисав Секулић: Сигурно.

Адв. Борис Зорко: Хвала. Следеће питање у вези са овим што сте малопре поменули. Ако би неко имао такво овлашћење, да ли сам у праву да би свака од тих потчињених јединица морала да буде писмено обавештена о таквој његовој функцији и његовој улози?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, апсолутно, нема, не може он да ради ако то није тако урађено у заповести, оног ко је надлежан.

Адв. Борис Зорко: Да ли је Вама познато да ли у формацији Југословенске народне армије, да ли је икада постојала функција или да кажем место унутар организационе структуре командант територијалне одбране Ваљево?

Стручни саветник Милисав Секулић: Апсолутно не.

Адв. Борис Зорко: У реду, хвала. Можете кратко да објасните, шта значи упућивање на дужност, постоји ли такав термин и шта он значи у оквиру војне доктрине?

Стручни саветник Милисав Секулић: Не ради се о војној доктрини, у војној структури. Неко може бити упућен на неку дужност наредбом и не могу ја сада некога да пошаљем у неку јединицу, да то није све регулисано са надлежним командантом. Њега нико није могао упутити ако није дао сагласност командант Републичког штаба. Мислим на дужност тамо конкретно да он, он би требао да преда ону своју дужност, па да дође у зону и да ту дужност коју му је наређено, да је извршава. Другачије нема никакве сврхе.

Адв. Борис Зорко: У реду, хвала. Јуче сте нешто, помињали сте у једном свом делу свог исказа односно дотакли сте се теме чина и теме, колико сам ја разумео, вршења конкретне дужности у оквиру неке организационе целине у оквиру, да кажем, војне структуре. У том делу Вас молим само, имали смо овде конкретно код Вашег колеге, да кажем, примену односно интерпретацију ове тачке 37 Правила службе оружаних снага. Да ли је Вама позната тачка 35. Правила службе оружаних снага?

Стручни саветник Милисав Секулић: Јесте, како није.

Адв. Борис Зорко: Да ли је потребно да Вам, ја бих Вам кратко предочио, уз допуштење већа, ту тачку 35., ако веће допусти?

Председник већа: Из?

Адв. Борис Зорко: Правила службе оружаних снага, тачка 35., мислим да ће бити корисна и може бити од помоћи, хвала.

Дакле, тачка 35.: Када више јединица односно војних лица извршава заједнички задатак, правовремено се одређује старешина који ће руководити извршењем задатка. Ако стицајем околности, то није регулисано, улогу претпостављеног преузима најстарији старешина и руководи извршењем задатка. Ако јединица или установа изненада остане без претпостављеног старешине, команду преузима лице које га замењује, односно најстарији старешина из те јединице или установе, док се не одреди нови старешина.

Јесам ја ово добро интерпретирао?

Стручни саветник Милисав Секулић: Добро сте Ви интерпретирали. Прво, Правило службе, то о коме се ради, није Правило службе оружаних снага. То је Правило службе Југословенске народне армије, оно је изашло 1985. године. Ја сам четири, пет година био у Управи која ради та правила и тако даље. И још једном, слушајте, то је регулисање неких односа, за старешине које су одређене, које се налазе у тим јединицама, које имају неке дужности, па се нешто деси, да погине, да мора да оде негде, да се разболи, онда би дужност у тој јединици требао да предузме најстарији, не који се доводи, него који се налази, он има неку дужност, он сада преузима и ту дужност поред оне своје дужности. И онда обавља дужност онога ко је морао да нестане, да се замени и тако даље. На пример, врло је просто, рецимо у чети, ако командир чете се разболи, болестан, па не можете ви то да решите, води се борба, њега замењује командир првог вода, то се подразумева и то је и по том Правилу и тај командир првог вода преузме, он командује и даље својим водом, али командује и четом и замењује тог командира чете који не може да командује. То је исти принцип.

Адв. Борис Зорко: Можете да ми објасните, шта значи конкретно у тачки 35.- ако јединица или установа изненада остане без претпостављеног старешине, команду преузима лице које га замењује, односно најстарији старешина из те јединице, шта то значи?

Председник већа: Мислим да је сада управо говорио саветник о томе.

Стручни саветник Милисав Секулић: То је ово, што сам ја рекао.

Адв. Борис Зорко: У реду, преформулисаћу питање.

Председник већа: Болест, погибија.

Адв. Борис Зорко: Да ли то значи да подразумевамо физичку присутност старешине при својој јединици или на шта сте мислили када кажете, ово када се помене присуство старешине у овој тачки?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, то се подразумева у рату када због нечега командант или рецимо узмемо у команди, не може да врши дужност, онда се рецимо ако је начелник артиљерије у тој команди, највиши по чину, онда ће, а нема начелника штаба или нешто, онда ће он преузети ту дужност. То је исти принцип као што сам сада причао за чету, није то толико битно, тај, кажем, нормално би било да буде највиши по чину, онај који га замењује, али не мора то увек да буде.

Адв. Борис Зорко: Да ли би неко ко је, да кажем, вишег чина, а није из те јединице, могао да преузме овакву улогу када говоримо о овој тачки 35. и 37.?

Стручни саветник Милисав Секулић: Само надлежна команда изда команду и постави га на ту дужност. Не може обављати он ту дужност, ако нема наредбе, а поготову не у рату.

Адв. Борис Зорко: Кажете, поготову не у рату. Да ли постоји, да кажем, нека разлика примене ових одредби када говоримо о мирнодопском времену у односу, да

кажем, неке друге околности, примера ради, на ратно стање? Говоримо о тачки 35. и 37. овог Правила службе.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, то Правило службе ја стално оспоравам, не командује се по Правилу службе, то се дају принципи неки, то важи и у миру, када јединица је на важби, па је нешто било и тако даље.

Адв. Борис Зорко: Извињавам се, да ли Вас добро разумем, да ово Правило службе, постоје нека, да кажем, значајнија правила која налазе своју примену у случају...

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим те, Правило службе, по Правилу службе се у рату не командује, него се командује по стратегији оружане борбе, по Упутству о раду команде и штабова, по Правилу дивизије, по Правилу бригаде и молим Вас, тамо је све регулисано, једно је стратегија оружане борбе, шта је једностарешинство, координација све и све се односи на рат.

Адв. Борис Зорко: У реду, хвала Вам. Немам више питања, хвала Вам, поштовани суде, хвала.

Председник већа: Хвала лепо, потом јавни тужилац, да ли имате неких питања, за саветника нешто?

Заменик тужиоца: Немам.

Председник већа: Не? Остали оптужени или њихови браниоци? По редоследу, видим браниоци, пре свега, дакле адвокат Градимир Налић.

Адв. Градимир Налић: Хвала, председниче. Поштовање, господине генерале, ја сам Градимир Налић, браним Милана Девчића, окривљеног. Ја имам само пар кратких питања за Вас. Мене занима, овај, Ви сте упознати са свом документацијом, видео сам јучерашњи Ваш исказ, колегиница је бележила. Овде је реч о једном наређењу команде прве бригаде од 09.10.1991. године, то је „Строго поверљиво 851-25“ и из ње тачка 3.- мере обезбеђења борбених дејстава. Ако се сећате те наредбе...

Стручни саветник Милисав Секулић: То је Друге бригаде, Друге, не Прве бригаде.

Адв. Градимир Налић: Шта сам уписао, Друге, пардон, јесте, тако је.

Председник већа: Само нешто, господине, Ви ћете читати одатле, мислим да имамо, значи 09. октобар...

Стручни саветник Милисав Секулић: Не, он је рекао 01. октобар.

Адв. Градимир Налић: Не, ја сам погрешио, Прве, ја сам погрешио, ово је команда Прве дивизије, пардон.

Стручни саветник Милисав Секулић: Е, то је друго.

Адв. Градимир Налић: Тако је.

Стручни саветник Милисав Секулић: Имам ја све њене наредбе, само Ви говорите.

Адв. Градимир Налић: Е, овако ако суд дозволи, ја ћу само тај односно пасус да поновим, да би чисто подсетио Ваше, код мере обезбеђења борбених дејстава, исто је касније пренето у наредбу за напад команданта Друге господина Лончара и код безбедносног обезбеђења, каже: ангажовати органе безбедности у јединице војне полиције, ангажовање органа безбедности у јединице војне полиције, обезбедити строго поштовање до сада наређених мера; органе безбедности ангажовати на процени стања безбедности одреда ТО који вам се претпочињава и пружити им помоћ да се у безбедносном смислу потпуно организују. Реците ми, молим Вас, да ли ово подразумева да је, да ли, шта се подразумева под термином „прикупљање обавештајних података“ о непријатељу и ко то на терену конкретно ради? Приближите нам то мало, молим Вас.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, сада смо рекли, то су безбедносне мере и ово је наведено и то је написано у команди дивизије. Команда дивизије је то написала, зато што она има свој обавештајни орган, то је формацијски орган и он је то предлагао, командант је то потписао и сада је то дошло у Другу бригаду. У Другој бригади она исто има помоћника за обавештајне послове, а има официра безбедности, те су две дужности одвојене, има официра безбедности који је орган команданта, односно команде и не знам шта би, он је то добио, он, сада би требало Друга бригада да у својој наредби, да на бази те наредбе која је дошла од дивизије, да то разради конкретно, шта која јединица треба да уради, овај из Друге бригаде, по и обавештајном, ако је обавештајно и безбедносном. То је и у бригади одвојено.

Адв. Градимир Налић: Реците ми, молим Вас, орган бригаде, обавештајни и орган контраобавештајни, да тако кажем, односно орган безбедности, како он и даље, којом линијом они долазе до безбедносно интересантних података са терена Ловас, којих о томе све може да обавештава, јесте ли нашли неког трага или...

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, обавештајни органи, на целом том простору, они шаљу и своје обавештајне патроле, везују се са другим командама, одакле прикупљају те обавештајне, говоримо чисто о јединицама и тако даље. Безбедносни орган је јако сложен и најчешће ни командант не зна на који начин он све прикупља податке. Ја сам имао органа безбедности и како је он радио, ја сам сазнао у пензији.

Адв. Градимир Налић: Добро.

Стручни саветник Милисав Секулић: Е, то је .

Адв. Градимир Налић: А реците ми, да ли он преко својих сарадника на терену званичних или незваничних долази до једног дела информација?

Стручни саветник Милисав Секулић: Он долази на различите начине.

Адв. Градимир Налић: Да ли је и на овај начин на који сам ја рекао?

Стручни саветник Милисав Секулић: Који?

Адв. Градимир Налић: Да преко својих сарадника на терену, сарадника војне службе, долази до одређених података?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, сигурно.

Адв. Градимир Налић: Реците ми, молим Вас, код прикупљања тих података, да ли се он ослања на локалне органе територијалне одбране, полиције или евентуално цивилне власти, такође?

Стручни саветник Милисав Секулић: Ја мислим, не, него ако ти органи имају свој неки безбедносни орган који се бави или ако има нешто уграђено тамо, он ће преко само безбедносних органа прикупљати податке.

Адв. Градимир Налић: Добро. Ви сте, овај, ми смо у списима, не знам да ли сте видели, у списима предмета, је дат један прилог у коме мој браћеник Милан Девчић предаје Марка Грчанца, обавештава војну полицију да је обавио разговор и војна полиција прихвата то лице, потписује, ставља печат и реците ми, молим Вас, да ли по Вашем стручном мишљењу, један полицајац је био овлашћен да уради такав један посао и да преда органима војне безбедности?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, молим Вас, па шта би урадио, он не може да води неки поступак тамо. Он је вероватно прикупио и проценио да можда тај, може бити извор значајан за нешто и ово и он је урадио онако како треба, како је пропис, не улазећи како ће даље други радити.

Адв. Градимир Налић: Хвала најлепше, хвала најлепше. А реците ми, тај орган, да тако кажем, безбедности на терену, тај Милан Девчић из станице милиције Ловас, где је он могао да врши испитивање тог лица, да ли је он морао то лице да испита и негде задржи привремено до предаје војном органу?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, он је у овом случају, за њега је била везана милиција, та која се налази у том селу и када је он добио таквог органа, односно такву личност, као што сте Ви нагласили, наравно да је морао да утврди и он је правилно поступио гледано коме га је послао.

Адв. Градимир Налић: А да ли је правилно поступио што је задржао то лице?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па слушајте, он је имао неких разлога, можда га није могао упутити раније, можда је морао да консултује тога кога...

Адв. Градимир Налић: Просто, зашто Вас ово питам? Овде је више пута спорено да с, једне стране, стоји тврдња да су у Ловасу постојали некакви затвори. Овде присутни вештак, адмирал Антић је говорио о томе, да у документацији не

постоје подаци о затворима у Ловасу, Бапској, овде, онде, него да постоје само некакви сабирни центри, а након тога и ови Бегејци и остали ови, како су се звали, али до довођења у такав један сабирни центар, до предаје војног органа, да ли је логично да на терену постоји нешто што се зове место привременог затварања, не затвор као место где се извршава некаква санкција, него као притвор? Да ли је то логично и неопходно у поступању са провером задржаних лица?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, то је у рату нормално.

Адв. Градимир Налић: Хвала најлепше. Немам више питања, хвала најлепше.

Председник већа: Хвала. Не знам, оптужени Милан Девчић лично.

Опт. Милан Девчић: Немам.

Председник већа: Не мора бити, онда бранилац адвокат Радоје Алексић.

Адв. Радоје Алексић: Поштовање господине Секулићу, адвокат Алексић Радоје, бранилац окривљеног Жељка Крњајића. Ја ћу врло кратко овај, да Вас питам. Уколико приликом неке акције или неког задатка, одређена група бораца у тој акцији, где нема међу тим борцима, никог, никог по чину који би командовао, него су сви обични борци, било да су у питању припадници милиције или територијалне одбране, да ли у случају да неко од њих који познаје терен, који познаје место, где су неке запреге или минско поље или било шта друго, предводи одређену групу, управо да би избегли те запреке и да не би било штетних последица, да ли тај који предводи групу, одговара за радње својих сабораца, без обзира што он није давао никакве наредбе или пак чак и да је дао наредбу, да ли су ти његови саборци дужни да га послушају, то лице које боље познаје терен од осталих?

Председник већа: Ово је питање на граници сугестивности, што се тога тиче, али с обзиром да имамо саветника, стручног саветника овде, са друге стране, а не тек, кажем, обичног сведока, онда дозволићу одговор.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, прво та група која има више људи...

Адв. Радоје Алексић: Група од десетак, десетак бораца.

Стручни саветник Милисав Секулић: Није битно колико, она је од некога морала добити задатак, да уради то и то, да дође ту и ту и тако даље. Велика је предност те групе, ако унутра има лице које познаје земљиште, који познаје објекте и тако даље. То што он ради, то није никакво командовање, молим Вас, он извршава то и преноси и тако. Ако та група тамо направи нешто, дозволите да тако кажем, што не треба, одговара онај ко је дао задатак.

Адв. Радоје Алексић: А да ли лице које је предводило ту групу...

Стручни саветник Милисав Секулић: Не, он је нормално показивао и знао боље него други.

Адв. Радоје Алексић: Хвала. И само, приликом тог напада, рекли сте приликом, не само напада, него и у одбрани и у било каквој борбеној акцији или дејству, да ли мора постојати јединствена команда?

Стручни саветник Милисав Секулић: Слушајте, у јединици постоји јединствена команда.

Адв. Радоје Алексић: Хвала.

Стручни саветник Милисав Секулић: У чети постоји јединствена команда, у батерији постоји, у пуку постоји.

Адв. Радоје Алексић: Хвала.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас.

Адв. Радоје Алексић: Да ли у тим јединицама постоји принцип субординације надређених и подређених?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па нема јединствене команде, ако не постоји субординација.

Адв. Радоје Алексић: Хвала. То је да бисмо разјаснили за људе...

Стручни саветник Милисав Секулић: То није команда.

Адв. Радоје Алексић: За људе који нису у домену овај војне доктрине и сазнања. То су та два питања. Захваљујем.

Председник већа: Даље браниоци. Да, наравно, адвокат Живић Јасмина, по редоследу. Изволите.

Адв. Јасмина Живић: Адвокат Јасмина Живић, бранилац Перић Дарка. Господине Секулићу, поставићу Вам пар питања. Прво, спомињали сте јуче и данас, да је окривљени Димитријевић, ја како сам нотирала, имао дужности да извести Четврту оперативну зону односно Ђокића, ако је неко погинуо, повређен. Да ли сам у праву? Да ли је имао још неке друге дужности?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па молим Вас, прати ту јединицу, извештава о свим проблемима које је имао и тако даље.

Адв. Јасмина Живић: Кажите ми, одакле је Вама то познато? Да ли то црпите сазнање из неког војног документа или из неких исказа?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па молим Вас, знам из задатка.

Адв. Јасмина Живић: Из ког задатка?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, разговарао сам са Ђокићем и молим Вас и није једини Димитријевић био, можда у овој зони јесте, него код употребе те јединице, то је врло често да јединицу коју ја шаљем тамо у неку пету јединицу, да ја одредим мог старешину која ће га пратити.

Адв. Јасмина Живић: Ако сам добро разумела, Ви сте тај закључак извели из разговора са Ђокићем?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па није разговор, него то је правило.

Адв. Јасмина Живић: И то је правило?

Стручни саветник Милисав Секулић: Јесте, молим Вас, то је.

Адв. Јасмина Живић: Добро. Када смо код сведочења, сведок Вељовић је изјавио да је престао да иде на састанке када је окривљени Димитријевић Миодраг дошао у Ловас. Можете ли са војног аспекта да објасните ту ситуацију, ако можете?

Стручни саветник Милисав Секулић: Ја сада, није ми јасно што је Вељовић престао, када су дошли, да иде, да бих могао да одговорим.

Адв. Јасмина Живић: Добро.

Стручни саветник Милисав Секулић: Јел добио неко наређење, па није хтео да изврши, нешто слично.

Адв. Јасмина Живић: Такође сте споменули да нема војног документа у коме стоји да је окривљени Димитријевић Миодраг командовао окривљеном Перићу. Да ли сам добро разумела?

Стручни саветник Милисав Секулић: Да је командовао у извођењу борбених дејстава, не постоји никакав документ.

Адв. Јасмина Живић: Да ли постоји документ да је била обрнута ситуација, да је Перић командовао Димитријевићу?

Стручни саветник Милисав Секулић: Како то.

Адв. Јасмина Живић: Ја Вас питам.

Стручни саветник Милисав Секулић: Чудно питање.

Адв. Јасмина Живић: Постоји ли онда неки документ који каже, ко је ту коме командовао?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, ја Вам говорим са стручне стране.

Адв. Јасмина Живић: Добро.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас.

Адв. Јасмина Живић: Разумем ја Вас.

Стручни саветник Милисав Секулић: Да, Перић није могао њему командовати, а он није командовао Перићу, по документима која постоје и да је то могуће предвиђено и у упутствима и правилима. А како су тамо били неки проблеми, то ја не говорим.

Адв. Јасмина Живић: Добро. Рекосте да је функција окривљеног, заправо знамо из списка предмета, функција окривљеног Димитријевића, помоћник начелника штаба за оперативно-наставне и обавештајне послове у Четвртој оперативној зони ТО Ваљево. Ако сам опет добро разумела, јуче сте рекли да то не важи у ратним условима, да је другачија ситуација била.

Стручни саветник Милисав Секулић: Нисте Ви то уопште разумели.

Адв. Јасмина Живић: Добро, објасните ми.

Стручни саветник Милисав Секулић: Он има ту дужност у том штабу, прије него што је кренуо. Њега са те дужности задужује командант и наређује то што ја причам, да прати ту јединицу. Молим Вас, он није овде сада неки помоћник за обавештајне послове и то и наставне и то. Он је овде добио задатак да извршава тај задатак.

Адв. Јасмина Живић: Како објашњавате онда ситуацију да је окривљени Димитријевић управо то тврдио, да је то његова функција била и у ратним условима, заправо функција професора, између осталих функција које смо овде чули?

Стручни саветник Милисав Секулић: Немојте молим Вас, говоримо о функцији док је он био у зони Друге бригаде.

Адв. Јасмина Живић: Добро.

Стручни саветник Милисав Секулић: Његова функција у Зонском штабу није угашена.

Адв. Јасмина Живић: Добро.

Стручни саветник Милисав Секулић: Он када се врати, он иде на ту функцију и даље.

Адв. Јасмина Живић: Али, у овој ситуацији?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас.

Адв. Јасмина Живић: У Ловасу?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, он је са те дужности упућен, не као помоћник за обавештајне и наставне послове, него као представник Зонског штаба који прати ту јединицу и не ради обавештајне послове и не ради друге послове.

Адв. Јасмина Живић: Рекосте да је сваки командант процењивао конкретну ситуацију, пре него што крене у извршење неког задатка и да је за овакав задатак било, то сте јуче споменули, потребно писмено наређење. Такође сте споменули да је један од потчињених добро поступио када је одбио наређење, то су биле Ваше речи јуче.

Стручни саветник Милисав Секулић: Ја Вас баш пуно не разумем. У припреми за борбена дејства, припремом руководи командант и када он заврши ту припрему, донесе одлуку, издаје се заповест.

Адв. Јасмина Живић: Добро, то сам Вас разумела.

Стручни саветник Милисав Секулић: Да, то се ради по завпоести. Е сада ово што Ви причате, ово се ради о противдесантном одреду.

Адв. Јасмина Живић: Добро, али конкретно сте споменули, да је један потчињени добро проценио...

Стручни саветник Милисав Секулић: То је, то је у том одреду.

Адв. Јасмина Живић: Добро.

Стручни саветник Милисав Секулић: То је у том одреду. Он је, тај командир, дозволите, тамо неке јединице унутра, противдесантног одреда, он је познавао ситуацију и претходног дана и прије него што се кренуло.

Адв. Јасмина Живић: Мислите на противдиверзантски одред, када кажете, противдесантни?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па ја говорим о противдиверзантском одреду. Сви су они били упознати, немој да будемо деца.

Адв. Јасмина Живић: Добро, али моје је питање...

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, извините, он је добио усмено наређење, да уводи у минско поље и...

Адв. Јасмина Живић: Доћи ћемо и до тога. Питање је моје, на основу чега је Вама то познато, на основу сведочења из списка предмета и са ког аспекта Ви процењујете да је он исправно поступио?

Стручни саветник Милисав Секулић: Слушајте, такво наређење по законима, не сме нико да изврши.

Адв. Јасмина Живић: Какво наређење?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, да уведе људе у минско поље, цивиле.

Адв. Јасмина Живић: Ко је издао такво наређење? Где сте пронашли у списима предмета...

Стручни саветник Милисав Секулић: Па слушајте...

Адв. Јасмина Живић: Извините, молим Вас, да Вам поставим питање. Где сте пронашли у списима предмета да је било ко изјавио да је добио наређење да уведе људе у минско поље?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па слушајте, јесу ли ушли у минско поље?

Адв. Јасмина Живић: Да ли стоји то наређење у списима предмета, у било ком виду?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, наређење не постоји, али постоји пракса да су уведени.

Адв. Јасмина Живић: Ви сте то рекли, Ви сте рекли, да је добио наређење да уведе људе у минско поље.

Стручни саветник Милисав Секулић: Он је рекао да је добио наређење од Димитријевића.

Адв. Јасмина Живић: Ко?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па командант одреда.

Адв. Јасмина Живић: То је изјавио, то стоји у списима.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, по томе, постоји усмено наређење, како је он рекао.

Адв. Јасмина Живић: Још само једно питање, пре него што будем ставила примедбе на оно што сте рекли. Рекли сте, „он говори о заједничком одлучивању“. На кога сте мислили?

Стручни саветник Милисав Секулић: На свакога.

Адв. Јасмина Живић: О каквом заједничком одлучивању?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, не постоји заједничко одлучивање.

Адв. Јасмина Живић: Добро, ко је овде у списима предмета говорио и где стоји, у ком документу да је постојало заједничко одлучивање?

Стручни саветник Милисав Секулић: Имате у Експертизи, овога што је рађено, о заједничком одлучивању.

Адв. Јасмина Живић: Да је то неко изјавио или да стоји у неком војном документу?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, ја читам из Експертизе.

Адв. Јасмина Живић: Из Експертизе, добро.

Председник већа: То је и у оптужници, наравно.

Стручни саветник Милисав Секулић: Ради се, у питању је заједнички рад на припреми одлуке.

Адв. Јасмина Живић: Добро, пошто је речено – он је рекао, ја сам била слободна да поставим то питање. Ја немам више питања, ја бих имала пар примедби. На основу онога што сам јуче чула и данас, а ево надовезала бих се и на ово што сам поставила као питање – један од оптужених је добио наређење да уведе цивиле у минско поље, то нигде не стоји у списима предмета и не знам на основу чега је саветнику то познато. Нема разлике између пренео наређење и наредио. Сматрам да је недовољно објашњено и у многим јединицама је било да млађи по чину командује старијем, ја се извињавам. Није наведена ниједна ситуација, нити било какав војни документ који то потврђује. Ставио је примедбу да је вештак у налазу написао координатор, данас је рекао да је то некеме пало на памет, да тако крсти оптуженог Димитријевића. Међутим, између осталих, улога коју је оптужени Димитријевић додељивао себи, јесте и улога координатора, то стоји у списима предмета. И на крају, говорећи о састанцима на којима је био и Перић, рекао је, да могао је свако да говори шта хоће, да је одлучивао командант места. Просто ми није јасно, на основу чега се изводи такав закључак, да ли је то сведочење или је то неко сазнање из списка предмета. У сваком случају, није у домену саветника у овој области. Хвала.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, саветник искључиво говори са стручне стране, не говори како је тамо било.

Председник већа: Бранилац Крстић, тишина. Оптужени ови који су имали, изволите.

Опт. Дарко Перић: Добар дан, ја се извињавам, ја сам схватио да после адвоката иду оптужени, јер сте тако прозивали, зато сам се јавио, оптужени Перић.

Господине Секулићу, шта сте Ви по ВЕС-у?

Стручни саветник Милисав Секулић: Пешадинац, општи војни старешина са свим војним школама.

Опт. Дарко Перић: Нисте правник?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па нормално да нисам.

Опт. Дарко Перић: Па не, видим да тумачите Правило службе, па сам помислио да можда нисте правник.

Стручни саветник Милисав Секулић: Па чим сам га писао, ваљда не тумачи правник Правило службе.

Опт. Дарко Перић: Хоћете да кажете да у војсци пешадинци пишу законска акта?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, пише се предлог, па се тражи од других органа да дају своје мишљење, надлежни, то је начелник Генералштаба који одобрава и тако.

Опт. Дарко Перић: Добро, у реду. Да ли сте Ви војни вештак при овом суду?

Стручни саветник Милисав Секулић: При овом нисам, али јесам при Хашком.

Опт. Дарко Перић: Можете да ми објасните, мислим искључиво Вас питам оно што је везано за Вашу струку. Подноси ли се извештај у ратним условима вишој команди и ко подноси?

Стручни саветник Милисав Секулић: Слушајте, команда бригаде подноси извештај команди дивизије.

Опт. Дарко Перић: Конкретно, одред мој, подносим ли ја извештај претпостављеном команданту?

Стручни саветник Милисав Секулић: Ви сте били дужни да подносите извештаје.

Опт. Дарко Перић: Ко из одреда подноси?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим?

Опт. Дарко Перић: Ко из одреда подноси извештај?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, Ви подносите.

Опт. Дарко Перић: Командант?

Стручни саветник Милисав Секулић: Командант, немате ви органе друге.

Опт. Дарко Перић: Добро, можете да ми објасните, командант бригаде Лончар је овде изјавио да извештаје из Ловаса му је подносио Вељовић, а после тога

Димитријевић. Можете ли да ми објасните, у ком својству, да занемаримо Вељовића, Димитријевић подноси извештај Лончару?

Стручни саветник Милисав Секулић: Слушајте, тај Лончар је...

Опт. Дарко Перић: Само кратко, молим Вас.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, дозволите да одговорим. Лончар је изјавио да је њега видео само једанпут и да му никада није давао никакве задатке. Према томе, неовисно... Ви полазите и не само Ви, него многи, полазите од тога, шта је неко рекао, шта је чуо и онда то претвара да је то тако било.

Опт. Дарко Перић: А на којој сам ја функцији био у одреду?

Стручни саветник Милисав Секулић: Ви сте били командант одреда.

Опт. Дарко Перић: Одакле то знате?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, из докумената.

Опт. Дарко Перић: Из којих докумената сте видели да сам ја именован за команданта одреда?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па молим Вас, постоји одред, Ви сте на његовом челу.

Опт. Дарко Перић: Питам, из којих докумената? Говорите о документима, просто питање питам.

Председник већа: То напросто није спорно.

Стручни саветник Милисав Секулић: Мислим, ту немам шта да Вам одговарам.

Опт. Дарко Перић: А зашто је за Димитријевића нешто спорно, код његовог вештачења?

Председник већа: Ништа Ви мене немојте питати, то није спорно што сте рекли, тако да...

Опт. Дарко Перић: Јер ако немају документа да је Димитријевић командовао, онда немате ни документа да сам ја командовао.

Председник већа: Перићу, нисам завршио.

Опт. Дарко Перић: Извињавам се, мислио сам да јесте.

Председник већа: Видите да нисам. Дакле, то што кажете, потпуно је неспорно, да сте Ви били командант одреда, па не видим каквог значаја има потребе да питамо то саветника.

Опт. Дарко Перић: Ја сам мислио да једноставно потенцирам да је за мене неспорно да је Димитријевић био мој командант, односно претпостављени.

Председник већа: Схватам.

Опт. Дарко Перић: Значи, по питању подношења извештаја, што је Лончар рекао да је добијао извештај од Димитријевића, не знате о чему се ради. Вероватно да он...

Стручни саветник Милисав Секулић: Ниједан извештај не постоји да је Димитријевић послао.

Опт. Дарко Перић: Постоји изјава Димитријевића, овога, изјава Лончара.

Стручни саветник Милисав Секулић: То је друго што постоји његова изјава, ја говорим о Димитријевићу.

Опт. Дарко Перић: Одакле Ви знате да је неко одбио наређење, један од мојих официра?

Стручни саветник Милисав Секулић: Из судских докумената.

Опт. Дарко Перић: Не разумем, хоћете да ми појасните, из којих докумената, на основу чега?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, и у овим материјалима има да је један Ваш командир вода...

Опт. Дарко Перић: Мало ми уопштено причате о материјалима. Шта је за Вас материјал, изјава сведока, писани документ неког војног...

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, схватите, ја нисам сведок, па видео шта сте Ви радили и како. Ја сам, назови, саветник, стручни. Молим Вас, у пракси постоји да сте Ви наредили да се поведу ти цивили, тамо преко неког простора, можда и Ви нисте знали да је минско поље. Он је Вама то одбио.

Опт. Дарко Перић: Ко?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, Ваш командир.

Опт. Дарко Перић: На основу чега Ви то знате, да је одбио?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, читао сам у судским документима.

Опт. Дарко Перић: Шта сте читали, господине?

Председник већа: Нема потребе.

Опт. Дарко Перић: Кажите именом и презименом...

Председник већа: Перићу, треба да ме чујете. Јуче смо...

Опт. Дарко Перић: Господине Мишићу...

Председник већа: Сада ћу ја рећи шта имам. Јуче смо када је то саветник поменуо и тиме изашао мало из своје саветничке улоге и онога што би он имао као сазнање и остало, тумачећи ове доказе, што није његов посао него суда, већ смо тада рекли. О томе не треба више расправљати, суд ће проценити шта је неко знао, шта није знао, неће саветник, то је речено, кажем, преко тих граница и као такво, што се каже, занемарите, занемарите Ви као такво, Ви ћете оспоравати, нећете, докази из којих то може или не може да произађе, а нећемо са саветником о томе, просто.

Опт. Дарко Перић: Схватам, ја Вас само сам желео, господине...

Председник већа: Не, нема потребе.

Опт. Дарко Перић: Само да Вам кажем да он прихвата изјаву Влајковића, а Лончар лаже, његову изјаву не прихвата.

Председник већа: Разумели смо то, не треба да се задржавамо, Ви не треба да се задржавате на томе.

Опт. Дарко Перић: Ви сте били у рату?

Стручни саветник Милисав Секулић: Шта Вас то интересује?

Опт. Дарко Перић: Интересује ме на којим дужностима.

Стручни саветник Милисав Секулић: Био сам прво у Генералштабу.

Опт. Дарко Перић: На дужности?

Стручни саветник Милисав Секулић: Ма, пустите шта сам, био сам у Оперативној управи ако Ви то уопште знате шта значи.

Опт. Дарко Перић: Не, не знам.

Стручни саветник Милисав Секулић: И у Четворој управи и онда сам био оперативац у Главном штабу Српске војске Крајине.

Опт. Дарко Перић: Хвала, то ми је довољно, то су јако озбиљне функције, у чину потпуковника сте били, је ли тако?

Стручни саветник Милисав Секулић: Нисам, него сам био пуковник 18 година.

Опт. Дарко Перић: А пуковник?

Стручни саветник Милисав Секулић: Причате напамет.

Опт. Дарко Перић: А на тим дужностима сте били пуковник, је ли тако?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, нормално.

Опт. Дарко Перић: Можете да ми објасните, како онда потпуковник има задатак само да извештава ко је рањен и ко је погинуо, то је изузетно висок чин и само му је то функција, а Ви као пуковник сте имали тако изузетно озбиљне задатке у рату? Не мислите ли Ви да је чин потпуковника мало деградиран у овом случају у ратним условима, да му је само задатак да извештава Четврту оперативну зону ко му је у јединици страдао?

Стручни саветник Милисав Секулић: Ја говорим конкретно какав је он задатак добио. Ја не улазим да ли је то деградирање, потпуковника или он треба њега да одреде у другу, у неку другу функцију.

Опт. Дарко Перић: Добро, можете ли да ми кажете, тај задатак, споменули сте да је Вама то Ђокић рекао. Потпуковник Ђокић ни у једном моменту није споменуо то што сте Ви рекли да је он имао неки задатак да извештава Четврту оперативну зону. На основу чега сте Ви дошли онда до закључка, да је он имао тај задатак, када оптужени Димитријевић је имао шест, седам задатака у задњих седам година, али тај који Ви спомињете, ниједном није споменуо?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, он је давао у истражном поступку, Ђокић.

Опт. Дарко Перић: Да.

Стручни саветник Милисав Секулић: Дао је изјаву и рекао је ово што Вам ја кажем.

Опт. Дарко Перић: Није тачно, то нигде не постоји у списима.

Стручни саветник Милисав Секулић: Добро, па ја имам.

Опт. Дарко Перић: Да је Димитријевић био задужен да њега извештава ко је погинуо, ко је побегао из јединице, то Ђокић никада није изјавио. Можете ми рећи, када је изјавио, где? То не постоји.

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, молим Вас, он је саслушаван, да ли 2008. или...

Председник већа: Добро, не морамо то да радимо, схватићемо ово што сте рекли као примедбу.

Опт. Дарко Перић: А када сте разговарали са Ђокићем, јер на питање мог адвоката, рекли сте да сте разговарали са Ђокићем.

Стручни саветник Милисав Секулић: Ја сам са Ђокићем више пута разговарао по низу питања, имајући у виду да сам био и у команди, он је био и оперативац у овом, начелник и тако и ми се дуго познајемо.

Опт. Дарко Перић: Можете да ми објасните, пошто сте упућени у, односно видим да се сећате истражног поступка, у истражном поступку Ђокић је рекао, да је Димитријевић хтео да изведе акцију претреса неког воћњака, али да му је он наредио да ту акцију не сме да изведе. Можете ли са војног становишта да ми објасните, у ком својству Димитријевић планира ту акцију и у ком својству Ђокић њему наређује да то не ради?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, ја нисам сведок, да он, ако је давао такво наређење, није имао право да изда наређење.

Опт. Дарко Перић: О коме говорите?

Стручни саветник Милисав Секулић: Говорим о Димитријевићу, није имао право да изда такво наређење.

Опт. Дарко Перић: Зашто?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, зато што није командант, није овлашћен, није постављен за такве задатке, он није постављен да командује, како се извршавају борбени задаци.

Председник већа: Само нешто, 13 и 30, имате ли још?

Опт. Дарко Перић: Пет, шест минута, ако можете да дозволите.

Председник већа: Хајде.

Опт. Дарко Перић: Значи, Димитријевић није знао да нема та овлашћења, а Ђокић му је наредио да не изводи ту акцију?

Стручни саветник Милисав Секулић: То Ви говорите.

Опт. Дарко Перић: Не, то је Ђокић рекао.

Стручни саветник Милисав Секулић: Ја конкретно кажем да он није имао право да издаје то неко, неки воћњак, бог отац.

Опт. Дарко Перић: Сме ли командант територијалне одбране Ваљева, односно Ђокић, може ли он да постави Димитријевића на било коју функцију?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, он је њега послао у прву дивизију, молим Вас, и он више...

Опт. Дарко Перић: Где сте то видели да га је послао у прву дивизију, молим Вас документ тај?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, па видите из заповести команде дивизије када се упућује тај одред у другу бригаду. То је потписао командант дивизије.

Опт. Дарко Перић: Не причамо о одреду, причамо о потпуковнику Димитријевићу.

Стручни саветник Милисав Секулић: Причамо о целој територијалној одбрани тој која је...

Опт. Дарко Перић: Господине, ја постављам питања, а Ви о чему причате, то је сасвим друга ствар. Ја молим ако можете да ми одговорите на питање. Да ли је Ђокић могао да каже Димитријевићу, ми из територијалне одбране Ваљево 600 људи шаљемо на ратиште, две чете и један одред, ти ћеш бити командујући и бићеш спона са Лончаром, да ли је он могао да му изда то наређење или не? Просто, да или не?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, он је, он није издао наређење.

Опт. Дарко Перић: Не питам Вас шта је он издао.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, па дозволите када ме питате.

Опт. Дарко Перић: Него да ли је могао.

Стручни саветник Милисав Секулић: Он није издао наређење, нити је могао.

Опт. Дарко Перић: Одакле знате да није издао наређење?

Стручни саветник Милисав Секулић: Нисам ни рекао до краја.

Опт. Дарко Перић: Јесте били са њим?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па нисам рекао до краја.

Председник већа: Перићу...

Опт. Дарко Перић: Знате шта, он износи нон-стоп своје мишљење паушално, већ два дана.

Стручни саветник Милисав Секулић: Слушајте, он није могао наредити Димитријевићу да има командну дужност у зони, то је морао да уради онај ко га је примио и ништа друго.

Опт. Дарко Перић: Да ли је могао Лончар да му то нареди?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па могао је, зашто не.

Опт. Дарко Перић: А чим прима од њега извештај значи ли то да му је наредио?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па то Ви када кажете да прима...

Опт. Дарко Перић: Не ја, Лончар је то рекао, Лончар је то рекао, не ја.

Стручни саветник Милисав Секулић: Рекао је он пуно чега.

Опт. Дарко Перић: Можете само да ми дефинишете командант места у ратним условима, која је то функција, ко поставља команданта места, има ли то у тим војним правилима, прописима, функција командант места и ко је то лице?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас...

Председник већа: Било је већ речи о томе.

Опт. Дарко Перић: Није одговорио уопште.

Стручни саветник Милисав Секулић: Како није, како није?

Опт. Дарко Перић: Зато што сте јуче рекли, можда је Деветака поставио покрајински овај, можда га је поставио и овај Лончар. Може ли да га постави Лончар њега за команданта места?

Стручни саветник Милисав Секулић: Што да не може, јел и дивизија 22. одредила шест, седам места, све команданте места.

Опт. Дарко Перић: Да, да, може ли он да постави лице које није у саставу његове јединице, а буде командант места?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, све је у саставу Друге бригаде, што је у њеној зони, све.

Опт. Дарко Перић: Чак и ако није официр?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па ја говорим о војницима.

Опт. Дарко Перић: Добро, следеће питање, може ли Деветак да командује овим двома четама и противдиверзантској чети у Ловасу, може ли он да им издаје наређења?

Стручни саветник Милисав Секулић: Ја не улазим, он није командовао, односно није, ја говорим са аспекта струке. Он није ни био постављен да буде командир овој, да командује првој и другој чети и није постављен ни Вама да командује.

Опт. Дарко Перић: Да.

Стручни саветник Милисав Секулић: Да.

Опт. Дарко Перић: У реду. Ја се извињавам, поставићу хипотетичко питање, али видећете да има смисла. Да је нападнут Ловас, ко би известио Лончара о нападу?

Стручни саветник Милисав Секулић: Како да је нападнут?

Опт. Дарко Перић: Па, нападнут Ловас, имамо две чете, имамо моју противдиверзантску чету, тројицу старешина, ко би известио Лончара, треба му помоћ? Јел би сва тројица звали Шид или већ где је био тај штаб, да га извести или би неко, ко би? Мало је нелогично да сва тројица у једном месту, немају вишу команду?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, добро, то немам шта да Вам одговорим. Према томе, Лончар је знао ако је нападнуто, без обзира ко га известио и да ли је тај командир команда места или сте учинили Ви или је учинио неко од командира две чете или, када кажем, за команданта места, онда је то везано и за ту милицију и за тај одред ТО на тој територији. Према томе, ваљда би он...

Опт. Дарко Перић: Значи, по Вама је нормално да не постоји јединствена команда у Ловасу над оружаним снагама које су ту присутне, да изузмемо месне снаге, значи имамо три јединице и свака има своју команду и функционишу засебно.

Стручни саветник Милисав Секулић: Ви водите рачуна шта је написао командант бригаде, те помоћне снаге, те главне снаге и немојмо више око тога да расправљамо. Ја не улазим како је тамо било.

Опт. Дарко Перић: Да ли је он требало да има, хајмо, Ви као вештак, да ми одговорите, да ли је ту морао да постоји командант над те три јединице, значи да постоји један који командује?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас.

Опт. Дарко Перић: Да ли је морао или не, молим Вас?

Стручни саветник Милисав Секулић: Слушајте, да ли је требао или не требао, то није моје да оцењујем. Могло је и овако како је било.

Опт. Дарко Перић: Немам више питања за овога, могу само да ставим примедбу, да нисам имао визуелни контакт са господином, помислио бих да он, да то сведочи Димитријевић, али мање емотивније. Прво, што се тиче тумачења члана 35 Правила службе, сигуран сам да ће господин Антић рећи, то је тотално произвољно, господин овде селективно бира изјаве сведока, како му одговарају и њих презентује као апсолутно, као нешто што је аксиом у овоме што он ради, док друге елиминише и

мислим да једноставно предлажем да је евидентно да ово није био никакав стручни сарадник, већ класичан сведок и да суд комплетно одбије његово сведочење.

Председник већа: Добро, хвала.

Опт. Дарко Перић: Хвала.

Председник већа: 13 и 37, нажалост, на овом месту прекидамо, желели бисмо да је и ово било окончано, дакле са стручним саветником, такође и са вештаком, за кога је то везано, али је немогуће. Дакле, пар ствари, пре него што закажемо за јесен, наравно.

Оно што сам био јуче помињао, оно одређено питање за господина Милисаву Секулића који има пуномоћје оптуженог Димитријевића и као такав је казивао ово пред судом, јуче и данас, уз постојећи предлог да се, како је то било наведено у поднеску оптуженог Димитријевића, њему призна такозвано сиромашко право и да стручни саветник буде постављен од стране суда, са крајњом консеквенцом око тога ко ће награду исплатити саветнику, ми смо, уствари, председник већа, дакле ја, донео решење, нешто пре ова два, јучерашег и данашњег термина, тако да нисмо то решење слали, да се не би мимоишло са онима на које се то односи, тако да ћемо сада овај, искористити прилику, па уручити решење о томе, странкама, односно тужиоцу, оптуженом Димитријевићу, браниоцу, као и Милисаву Секулићу. Тим решењем се овај захтев, значи да се Милисав Секулић постави оптуженом Миодрагу Димитријевићу од стране суда, у овом поступку се одбија. Ово је првостепено решење, на то решење постоји право жалбе. Можда ће звучати необично, господине Димитријевићу, да ли ме чујете?

Опт. Миодраг Димитријевић: Чујем Вас, господине судија.

Председник већа: Одлично.

Опт. Миодраг Димитријевић: Добро Вас чујем.

Председник већа: Ако можете да престанете да се смејете, па да вам нешто кажем. Дакле, може звучати необично то, али због потребе судске праксе, јер функција стручног саветника је тек скоро, новим Закоником о кривичном поступку уведена и доста тога што се у пракси јавља, није као што често бива, није ни могло бити вероватно обухваћено прописима и сваки детаљ и свака ситуација да се предвиди. Ја бих волео да ви као, претпостављам, незадовољни овим решењем, да изјавите жалбу на ово решење, па да то надлежно кривично веће овог суда да о томе одлучи. Наравно, Ви то не морате радити, али лично мислим да би то било добро и за суд, и за будућу праксу, а можда и за Вас. Да ли ће бити та жалба усвојена или не, то заиста не знам. Тако да мислим да смо се разумели. То је ово. У сваком случају, господин Секулић је овде већ, дакле, пошто је његова особа, личност, прихваћена за стручног саветника, већ је давао, само нисмо завршили, услед недостатка времена, са овај својим исказом.

То је једно. Друго је, оно што сам помињао крајем, на прошлом сету претреса, у мају месецу, а то је везано за доказни поступак. Пошто је држано припремно рочиште пред ранијим председником већа, па су, Тужилаштво не, али браниоци и оптужени, имали су, како ко, али доста предлога, неки и за нове, односно када су сведоци у

питању, до сада неиспитиване, несаслушаване сведоке, али за један број, било је предлога да се сведоци иначе испитивани на ранијим главним претресима, пред ранијим председником већа, дакле у овом поступку који је окончан 2012. године, доношењем оне прве пресуде која је укинута, да се поново позову и поново испитају. Ми смо о томе, односно ово веће је разматрајући то, а сматрам да је сада то крајње време, пошто смо ушли већ поприлично у доказни поступак, једино што у мају нисмо имали довољно времена за то, да се то решење донесе и да опет се они на које се то односи, они који су незадовољни, да то, да на то могу ставити жалбу. Дакле, ја ћу вам, ако је могуће, предочити само да је, дакле суд донео решење да се у доказном поступку изврши увид у записнике на ранијим главним претресима, са исказима сведока-оштећених, сада ту иде, наравно, у изреци решења, које ћемо свима сада поделити, велики пасус са преко стотину лица, сведока-оштећених, поједностављено да кажем, Хрвата, као и сведока, онда ови који нису Хрвати, дакле Срби, за које ћемо, дакле, како смо донели одлуку, њихове исказе читати. То су они, дакле, који су били у ранијем овом поступку, већ на главном претресу испитани. Наравно, не односи се на оне који су у међувремену умрли и што је констатовано, већ само за ове, дакле, и то све, и оне за које је предлагано поновно позивање, и за које које није. Кажем, ту има, ја могу прочитати сва имена, али можда нема неке сврхе, јер сада ћете и сви видети када вам решење уручимо, на овај начин и овом приликом, на кога се односи и за кога, ко од ових који су то предложили, тим решењем није задовољан, а на које такође, наравно постоји право жалбе, такође ванрасправном кривичном већу овог суда и тако даље, а са разлогом, толико мислим да треба образложити, мада ћете то одмах и видети, дакле, да је одлучујући о овим предлозима, судеће веће нашло да предлоге за поновно испитивање раније испитаних сведока, не треба прихватити, већ да треба извршити увид у записник о њиховим исказима на ранијим главним претресима. Ово стога, што у Законнику о кривичном поступку, чланом 388 став 3 се прописује, да сви докази морају бити поново изведени, ако се главни претрес држи пред другим председником већа, али ставом 4 истог члана, предвиђа и дозвољава да се од овог изузетно због протеча времена или других важних разлога, веће може након изјашњења странака, решењем одлучити да се сведоци не испитују поново, него да се поступи у складу са ставом 1 овог члана, односно да веће може решењем одлучити да се сведоци и вештаци не испитују поново, него да се изврши увид у записнике о њиховим исказима датим на ранијем главном претресу или да ако је то потребно председник већа укратко изнесе садржину тих изјава или прочита. То су законске одредбе.

Потом суд је нашао да осим протеча времена од извршења кривичног дела у октобру 1991. године, као и од подношења оптужнице КТРЗ од 28. новембра 2007. године постоје и други важни разлози везани за то, а у чињеници да се овај кривични поступак води већ скоро осам година, те да овај предмет спада у онај који се по одлуци Високог савета судства морају сматрати старим предметима и решавати са посебном хитношћу, а поготово што су сведоци наведени у изреци овог решења на главним претресима врло исцрпно, детаљно и дуготрајно испитивани од стране свих учесника у поступку, што је очигледно из транскрипата записника са тих главних претреса и оваква садржајна свеобухватност њихових сведочења, не оставља простора и не указује на потребу да се било ко од њих након великог временског протока, поново позива и испитује.

То су били разлози решења. Постоје право жалбе на овакво решење, па ви онда знате шта ћете са тиме чинити.

Није немогуће да се наравно у току поступка касније да судско веће и промени овакву одлуку, бар у појединим детаљима, али о том, по том.

Е сад за следећи пут с обзиром да као што сам рекао да се ово решење односи, ја нисам читао, ових имена има преко 150, не односи се на она лица која су предложена као сведоци, а да нису раније ни у ком својству били пред овим судом, односно да нису били сведоци предлагани, па ни одбијани од ранијег већа, него да је тај предлог нови у том смислу, потребне су нам неке информације овде. Чули смо јуче да за Петра Плавшића, који је требало да буде позван, адресу немамо. Надам се да ћемо имати јер је одлука била и остаће као таква да њега чујемо као сведока на претресу. Е потом, господине Димитријевићу само дођите овде да бих Вас питао нешто. Ви сте, то је било у писменом поднеску, а не на припремном рочишту, али бар у то време, навели, можете ли доћи, наравно вероватно ће Вам бранилац бити од помоћи. Је ли жив?

Адв.Градимир Налић: Одустајем од њега из другог разлога, болестан је с једне стране, с друге стране мислим да се појавило, да поседујем у овом тренутку и довољно материјалних доказа на околности које смо хтели Петра Плавшића да питамо, а и сведочења, из пар питања ових које сам поставио данас овај сараднику, мислим да смо расчистили оно што смо ми иначе хтели, тако да с Вашом сагласношћу, ми би одустали од тог предлога.

Председник већа: Добро, хвала. Господине Димитријевићу Ви сте писмено ставили баш у време припремног рочишта, значи прошле године, навели лице Душана Бокића, ако није некакава грешка у куцању.

Опт.Миодраг Димитријевић: Па није.

Председник већа: Је л` остајете код тог предлога? Исто је питање као и раније, јер колико се ја сећам у том поднеску нема адресе, има функција нека војна, треба нам дакле адреса да бисмо њега позвали што смо спремни да учинимо. Такође ако не у том поднеску онда чини ми се на припремном рочишту помиње се Миро Плавшић, дакле не Мирослав, признајем да ме то збуњивало у почетку, не Мирослав Плавшић командир вода, је ли тако, него Миро Плавшић да ли безбедности официр? Мирослав јесте, а Миро Плавшић није био пред овим судом?

Опт.Миодраг Димитријевић: И тај Бокић и тај Миро Плавшић

Председник већа: На њега сте мислили, ако имате његову адресу ми ћемо га позвати.

Опт.Миодраг Димитријевић: Имам ја њихове адресе.

Председник већа: Онда ћете нам рећи.

Опт.Миодраг Димитријевић: Не, нећу да вам кажем, јер нећу да их позивам јер де факто су то нови лажови у овом процесу.

Председник већа: Одустајете од предлога да се они позивају?

Опт.Миодраг Димитријевић: Да.

Адв Борис Зорко: Ја мислим поштовани суде то што је окривљени Димитријевић хтео да каже.

Председник већа: И Бокић и Плавшић.

Опт.Миодраг Димитријевић: И Бокић и Плавшић.

Председник већа: Добро. Ништа, хвала.

Опт.Миодраг Димитријевић: Тражим да се позове овај Вукосављевић Милутин. Ја сам и ту доставио захтев да се Вукосављевић Милутин позове, а то је полицајац, војни полицајац који је са мном био овај који је био додељен касније мени тамо за неко обезбеђење.

Председник већа: Добро, размислићемо о томе. То је што се Вас тиче. Сад молим оптуженог Влајковића.

Адв Борис Зорко: Поштовани суде ја се извињавам, просто да би имали негде да кажем увид и представу о томе шта се дешава са предложеним доказима, јер ја гледајући само ово решење видим да је то само један део овај доказног материјала који је изведен, а да практично одлука о свим доказним предлозима није коначна.

Председник већа: Решење се односи на оно што је у решењу.

Адв Борис Зорко: Тако је, тако је, дакле не на све доказне предлоге, е само хвала на том разјашњењу.

Председник већа: Господине Влајковићу Ви сте, а мислим да и оптужени Јосиповић посебно инстистирао помало онако уцењивачки на Живану Стојковићу и на његовом поновном позивању. Можете ли нам рећи, ја то можда нисам довољно видео, је л', приликом давања тог предлога, бар на припремном рочишту, не овом након Ваше одбране, из којих разлога? Још један командир вода.

Опт.Радован Влајковић: Да, то је...

Председник већа: Који су разлози?

Опт.Радован Влајковић: Разлози су, ево и данас сте чули ако сте разумели док је излагао господин Секулић и мој командант Дарко Перић. Када неко одбије наређење, а не може да га докаже, а неко има право да лаже као мој командант, ја немам друге могућности, ја сам то тамо кад сам се жалио Апелационом суду написао, ви то све имате, на том састанку који је постојао командира водовода, мене и Јосиповића, који мученик ту доживљава трауме, ево сад му измерите притисак има 200 са 120, има уграђена два стента и долази на суђење, овај, и треба да умре зато што неко има право да лаже, а ја немам право да се браним, ако мој командир вода, ја сам овде дао примедбу на његово сведочење, погледаћете тамо и то два пута примедбу, лаже, а

други командир вода каже да није ни био састанак. И како ћу ја да се браним, ако ја не могу да саслушам, Оливера је лепо рекла да он може дати само овај изјаву на конкретне чињенице и ми смо написали, и он је потписао да ће дати изјаву.

Председник већа: Опет ћу пробати да Вас замолим нешто, то Оливера можда ја могу тако да јој се обратим, а ван овог места овде, а Ви никако.

Опт.Радован Влајковић: Не, не, она је као председник претходно већа....

Председник већа: Није Оливера за Вас, просто тако.

Опт.Радован Влајковић: Она је председник претходног већа, ја се извињавам.

Председник већа: Јесте и тако треба рећи.

Опт.Радован Влајковић: Ја сам инжињер, ја се извињавам. Ја, ако се он не саслуша, ја сматрам да је моја одбрана, да немам право на одбрану, да ми је право угрожено и уставно и свако друго. Ево ту је саветник стручњак генерал, ево овде вештак, нека они кажу ако тај сведок се не саслуша ја немам право на одбрану. И ако се то не прихвати.

Председник већа: Питао сам Вас ово због тога што он јесте већ био испитиван.

Опт.Радован Влајковић: Јесте.., па како ћу да докажем нешто што, ја и Јосиповић причамо исто, Дарко, председник већа претходни прихвата његову одлуку. И ми добијемо 5 година робије.

Председник већа: Добро. То је такође и предлог такође Јосиповића?

Адв.Бранко Димић: Бранко Димић адвокат, ако дозволите. Ми смо се на почетку, јесам, Бранко Димић адвокат, рекао сам одмах. Да не буде да сам устао да бих питао да ли то значи закључујем да не ово решење се односи само на читање, а да ли ће још неко бити саслушан, то ћемо тек да видимо. Предлог је ишао наш и ја мислим да то има у једном поднеску или у изјашњењу овде овај објашњено. Значи када је сведочио у овом поднеску Живан Стојковић, он је испричао да није био у колони која је била према детелини, да је не знам са састанка изашао одмах или да му није присуствовао вече када су седели заједно Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић и Плавшић, њихов састанак када су имали.

Председник већа: Добро, шта сад хоћете да ми кажете?

Адв.Бранко Димић: Оно што је речено. Значи касније смо дошли до сазнања

Председник већа: Разлозима због чега је предложен или шта?

Адв.Бранко Димић: Зато што би требало, зато што је рекао, имамо сазнања да није рекао пуну и тачну и потпуну истину, ради се конкретно само о те две околности судија, ништа више, само те две околности.

Председник већа: Разумео сам, јер између осталог сам зато Влајковића и питао то. Хвала. Јован Димитријевић или бранилац?

Јоване на припремном рочишту међу осталим лицима помиње се Милош Милосављевић. Ја нисам успео да нађем такву особу. Да ли је можда на транскрипту, да ли је неко друго име у ствари у питању? Да ли је неко такав већ био у овом поступку или није био или је нови?

Адв.Гордана Живановић: Сад сте ме затекли са овим питањем и ја на ово питање морам да вам дам одговор већ у понедељак.

Председник већа: У реду, нека буде писмено. Ово све питам због садржаја следећих претреса које ћемо сада заказати, тако да...

Адв.Гордана Живановић: Добро, ја ћу у понедељак ...

Председник већа: Је л` Ви можете више да нам кажете?

Опт.Јован Димитијевић: У реду је, у реду је.

Председник већа: Оно што је преостало је да кажемо када ћемо се поново окупити и шта ћемо том приликом да радимо. Оптужени Косијер да ли је то нешто што мора сада?

Опт.Зоран Косијер: Добар дан, моје поштовање, опт.Зоран Косијер. Ја сам хтео да питам веће с обзиром да сам на припремном рочишту предлагао да се овде саслушају бивши војни патолог Зоран Станковић...

Председник већа: О томе ће касније. Ти предлози који су дакле нови, о њима ћемо постепено одлучивати, о ово се односи што је мислим од велике важности за вас који сте то предложили и за највећи део доказног поступка, бар што се тиче сведока, да можете да се оријнтишете према томе, евентуално да се жалите тако. Значи о патологу Зорану Станковићу касније. Био је ..

Опт.Зоран Косијер: Капетан прве класе.

Председник већа: Да, да, био је још један предлог, а то ћете сада чути.

Опт.Зоран Косијер: Начелник безбедности....

Председник већа: То ћете сада чути. Можете да се вратите.

Дакле,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одложи. Следећи главни претрес заказује се за:

24. и 25.септембар, судница бр.2, у 14.30 часова.

Значи четвртак и петак у 14.30, поподне.

На ове претресе позвани су сви присутни, позвати писмено браниоце који су опуномоћени, а нису били присутни на јучерашњем претресу.

У четвртак 24. септембра ћемо наставити са стручним саветником такође и са вештаком, дакле обојица сте позвани овако усмено, писмене позиве вам нећемо слати за то, на овај начин сте обавештени, како то суд иначе ради, значи 24. септембар за посебно вас двојицу у четвртак, 14.30, иста ова судница.

За 25. септембар позвати сведоке Милоша Милосављевића или већ некога ко је под тим именом, уколико овим решењем није обухваћен и Николу Милошевића, то је по предлогу да ли опт.Косијера, да ли браниоца Крстића, али за то такође пошто знамо из ваших речи његову службену односно војну функцију, такође нам је потребна да ли адреса, јединице или нешто, или приватна, лична односно кућна, на коју би га звали.

Пошто сам схватио да се остало од предлога за Душана Бокића и Мира Плавшића.

С обзиром колико је трајало и на који начин је искоришћено време које смо имали за данашњи и јучерашњи претрес и да ћемо наставити где смо стали овде, сад овом приликом нећемо нипта друго и ништа више од тога заказивати, а уколико ту дође до неких измена са којима странке морају бити упознате, упознаћемо вас на поуздан и брз начин. Дотле, довиђења.

Окончано у 14.02 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

BP3 1091